

Kuldīdzniece Evija Vēbere par disku *Sirdsbūt* saņēmusi Latvijas Mūzikas ierakstu gada balvu Zelta mikrofons kategorijā *Alternatīvās vai „indie” mūzikas albums.* → 3. lpp.

Maijas Upeslejas pieredze Jaunzēlandē. → 6.-7. lpp.

„Tagad ir sajūta, ka varu aizbraukt jebkur un sākt tur dzīvot. Pirms tam likās, ka ir divi varianti: vai nu Kuldīga, vai Rīga.”

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Kurzemnieks

Cena
0,68 eiro

Nr. 20
(11 402)

Piektdiena, 2019. gada 15. februāris

Kopā jau 60 gadus

„Pirmajā randiņā rādīju, kā ķer vēžus. Vienu izvilku, parādīju Aina un teicu, ka šo dzīvību izglābsim uz mūsu laimi. Vēzi iemetu ūdenī un to meiču noskūpstīju,” tā kuldīdznieku Mihailovu ģimenes 60. kāzu jubilejā vīrs Jānis stāsta, kā abi ar Ainu Spodru sākuši cerēt.

Aina Spodra un Jānis Mihailovi ar meitu Dzintru un dēlu Aivaru.

„Laimējās sarakstīties dienā, ko tagad sauc par Visu mīlētāju dienu, tādēļ laikam varam tik ilgi kopā nodzīvot,” smeļ Jānis. Viņš Vecumniekos mācījies tehnikumā, Aina strādājusi par telefonisti sakaru nodaļā. Pūsis meiteni noskatījies, aicinājis kopā ar draudzenēm iet naktī vēžot. Jau pavisam drīz Gaiziņkalna pakājē esot nosvinētas *fiktīvās kāzas*, kad draugi no smilgām uztaisījuši gredzenus un jautrā gaisotnē iesvētījuši jauno pāri. Pieteikušies dzimtsarakstu nodaļā, kur laulība slēgta divas nedēļas pēc iesnieguma uzrakstīšanas, kā toreiz pieļāvis likums. Tas iekritis 14. februārī. Kad vēlākos gados ieviesusies tradīcija svinēt Valentīndienu, nosprieduši: pats liktenis piespēlējis laimi sarakstīties šajā datumā.

Piedzimis dēls Aivars, vīrs aizgājis armijā. Ainai vienai klājies grūti, un viņa atgriezusies pie mammas dzimtajā Rīvā. Jānis palicis virsdienestā, un, kad ģimenei dzīvoklis piešķirts Igaunijā, Tartu, dzīvojuši tur armijas pilsētiņā. Vīrs dienējis astoņus gadus, bijis lidotājs. Ģimenē piedzimis meita Dzintra. Kad bērniem bija jāsāk iet skolā, atgriezušies Latvijā, Rīvā. Bet

nu 46 gadi aizritējuši Kuldīgā. „Jau sākumā abiem likās, ka te ir paradīze, kur obligāti jādzīvo,” secina Jānis. Aina atceras: „Dzelzsbetona rūpnīca tikko bija uzcelta, sākām tur strādāt. Es biju armatūras cehā par metinātāju, pelnīju lielu

naudu. Tiku pa avīzēm slavēta par labu darbu. Vīrs aizgāja uz citu rūpnīcu par priekšnieku, es vēlāk strādāju *Lauktehnikas* noliktavā.” Agrāk Mihailovu ģimene brīvajā laikā saimniekojusi vasarnīcā un dārzā, tagad patīkot staigāt pa

mežu un vasaras vakaros pasēdēt uz lodžijas daudzdzīvokļu namā Gaismas ielā. Abi priecājas par diviem bērniem, trīs mazbērniem un diviem mazmazbērniņiem.

Jolantas Hercenbergas teksts un foto

„Reizēm jāprot parāties, reizēm paklusēt, un tad jau tā kopā dzīvošana sanāk diezgan laba,” Aina Spodra un Jānis Mihailovi spriež savā 60. kāzu jubilejā.

Nedzirdīgam cilvēkam atrast darbu ir daudz grūtāk, un surdotulce Žanete Škapare priecājas par tiem, kuri Kuldīgā to atraduši uzņēmumos *Stiga RM, Saules ieleja, Māras druka, Maxima, Kuldīgas komunālie pakalpojumi* u.c. → 8. lpp.

Velotehniķis **Normands Treilons** atzīst: viņam laimējies, jo vaļasprieks ir arī darbs. → 10. lpp.

Kabilnieks **Juris Delle** Valentīndienā nosvin 80. dzimšanas dienu. → 4. lpp.

Pirmdien, 18. februārī:

- Atklāti stāsti par čekas kartītēm.
- Projekti ar LEADER atbalstu.
- Uzņēmēja Silva Jeromanova-Maura.
- R.Eglītes doktorāts pirms 20 gadiem un tagad.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Vai Rīga zina labāk?

Daina Tafelberga, tālr. 63350563, daina.tafelberga@kurzemnieks.lv

No budžeta veidošanas aspekta saprotams, kāpēc Ministru prezidents Krišjānis Kariņš neatbalsta izglītības un zinātnes ministres Ilgas Šuplinskas ideju sporta būvēm paredzēto naudu atvēlēt pedagogu algu palielināšanai. Nevar vienreizējus izdevumus jaukt kopā ar regulāriem. Nu, neuzcels

„Tik traki pie mums vēl nav. Ir vēl laukos daži puīšļi un meitenes, kuriem ar autobusu jābrauc uz skolu pilsētā.”

vienu halli Rīgā, Ludzā vai citur, būs skolotājiem papildu nauda, bet tikai uz brīdi. Tad atkal būs jāmeklē, ko necelt, nelabot, nenojaukt (arī graustu nojaukšana ir dārga) un vēl nedarīt.

Nezinu, kā Ludzā, bet, piemēram, Gudeniekos nevienam pat sapņos nav nācis celt sporta bāzi. Tur pat skolas vairs nav. Premjers teic, ka sporta būves valstij vajadzīgas: „Kur tad mūsu jaunieši kustēsies? Mēs taču visi gribam, lai bērni nevis sēž telefonos, bet kaut ko dara.” Kad Kuldīgas novada pagastu vadītāji sprieda, kur šogad rīkot sporta spēles, Gudenieku pārvaldniece Daina Bērende meta ar roku:

„Kas tad pie mums nāks!” Tā ir šī jautājuma otra puse pēc būtības.

Stāsts jau nav tikai par Gudeniekiem. Tā ir daudzviet ārpus Rīgas un lielo novadu centriem. Nāk prātā aina no kinofilmas *Ezera sonāte*, kur nebēdnīgais Māris jautā: „Kas tas ir – bankrots?” Un saņem atbildi, ka tas ir tad, kad nekā vairs nav. Nu, tik traki pie mums vēl nav. Ir vēl laukos daži puīšļi un meitenes, kuriem ar autobusu jābrauc uz skolu pilsētā. Ir pagastu pārvaldes, sporta un kultūras organizatori, sociālās mājas vientuļajiem vai lielās bēdās nokļuvušajām ģimenēm. Ir saietā nami, sieviešu ansambļi un deju kolektīvi pilnā sastāvā (dažā pagastā pat divi). Tiešām daudz kas mums vēl ir, tāpēc domu par jauniem sporta kompleksiem tā vienkārši atmet nevajadzētu.

Savukārt kontekstā ar algām pedagogiem, mediķiem un citiem, kam tās sasolītas, bet valdības ilgās tapšanas jezgas un budžeta netaisīšanas dēļ aizkavētas, vajadzētu apsvērt katru kādas reformas soli. Pat pussoli. Piemēram, izglītībā jau izskanējusi ideja vidusskolas nodot valsts pārraudzībā. Jaunajai valdībai tāda pat varētu patikt. Citādi pašvaldības par daudz tērē valsts naudu. Kāda izšķērdība! Un Rīga taču labāk zina, ko vajag laukiem.

TRĪS VIEDOKĻI

Kā šīs ziemas mainīgie laika apstākļi ietekmē košumdārzus un augļu dārzus?

Bīstamas kaprīzes

1. Rūta Valtere, dārzniece no Talsiem:

– Pagaidām uz ziemu apvainojusies neesmu, un man tā šķiet tīri jauka un patīkama, bet vēl nekas nav beidzies. Nezinām, kas būs februāra beigās, martā. Prognozes neko sliktu nerāda, bet neviens nezina, kas māmiņai dabai padomā. Augi gan lien ārā, bet tie jau pumpuroja arī rudenī. Tagad sniega rozēs, sniegpulkstenītes izbāž degunus. Svētdien sāksies laiks, kad dienā ir silti un

saulaini, bet naktī piesolīts sniegs un temperatūras svārstības.

Labi, ka zeme atkususi, tāpēc skujeņiem nevajadzētu būt pārāk daudz apdegumiem. Mūžzaļiem augiem pavasara saule ir bīstama tikmēr, kamēr zeme sasalusi. Par rozēm arī nevajadzētu uztraukties. Līdz šim nav bijis tādu mīnusu, kas varētu kaitēt normālai rozei, ja nu pāris nakšu ar 16–17 grādiem. Visiem iesaku rudenī uz rozēm uzbērt pāris lāpstu smilšu – mazais kurmjā rakums pie pamatnes pa-

sargās arī ļoti kaprīzā pavasarī bez sniega. Tiem, kas rozēs noseguši, iesaku nesteigties segumu noņemt, lai arī būs silti. Ja rudenī augi ļoti sapakoti, tie varētu izsust, tādēļ vajadzētu atvieglināt. Šādā gadā zem kārtīga seguma arī peles var būt kaut ko izdarījušas. Bet svārstīgā temperatūrā pārāk steidzīga seguma noņemšana var izraisīt apdegumus. Tas attiecas uz visiem augiem, kuriem ziemo lapiņas, piemēram, lavandām.

Pārsteigumi būs

2. Solveiga Melnace, Padures Lazdkalnu īpašniece:

– Risks pastāv. Ir normāli, ja ziemā sasalst un atkūst reizi vai divas, bet ne tā kā šogad. Kādreiz runāja tikai par auga salcietību, tagad svarīga arī ziemcietība: cik reizu un kā tas spēj izturēt atkusni. Var būt, ka viena flokšu vai peoniju šķirne to iztur labi, bet otra ne. Kaprīzākas ir jaunās šķirnes. Dienziedēm, hostām, peonijām vecās šķirnes ir daudz izturīgākas.

Kad dārzs tiek veidots, katram

jāapzinās, cik daudz viņš gatavs ieguldīt laiku un enerģiju, vai gatavs vērot laika apstākļus un pēc vajadzības augus piesegt. Vecās grāmatās teikts, ka rozes jāsedz tad, kad ar kāju var uzskāpt uz augsnes un neiegrimt. Šoziem vienu dienu tā ir, bet otru ne. Tagad nedrīkst atkušņa dienās augus segt vaļā, bet sala dienās atkal apsegt. Jebkurš segums jānoņem dūmakainā dienā un pakāpeniski.

Pieļauju, ka pavasarī pārsteigumi būs visos dārzos. Pagājušajā ne,

bet iepriekšējā bija salnu viļņi, kad krūmam viena puse nosala, otra ne. Ar to jāreķinās, ka dārzā kaut kas var izsilt. Kad ir pārāk slapjš, daudz kas var izslikt. Bet kopumā: ja laika apstākļi saglabāsies kā līdz šim, tik traki nebūs. Labi, ka augsne pirms sasalšanas saņēma lietu un sniegu. Ja sasaltu sausa, būtu sliktāk, īpaši tiem augiem, kas vēl nav iesakņojušies, – pagājušos vasar stādītajiem. Katram augam ļoti svarīgas ir rūpes pirmajā gadā – tas arī nosaka, kā tas pārcietīs ziemu.

Zīrgam rudens spalva

3. Guntis Kormis, dārzkopis no Vilgāles:

– Pagaidām dārzā viss ļoti labi – bez zaudējumiem. Jā, siltuma vilnī pumpuri varētu veidoties straujāk, un miera periods iet uz beigām. Bīstami būs, ja martā temperatūra nokritīs zem mīnus 15. Tad augļu kokiem – plūmēm, skābajiem ķiršiem – var izsilt ziedpumpuri. Nokrišņu vēl ir maz, vajadzētu

vairākas dienas ar lietu un sniegu. Pēc karstās vasaras dziļākajos slāņos zeme ir ļoti sausa. Rudenī arī nekāds lielais lietus nebija – pa virspusi vien. Bet neko dižu jau darīt nevaram arī tad, ja uznāks sals: aprikozēm saknes piesegt nedrīkst – aizies bojā, magnolijas segt nav nozīmes. Vienīgi budlejām pirms mēneša uzbēru zāģu skaidas. Tagad būs jākašā nost.

Īstenībā nav pamata par laika apstākļiem sūdzēties. 1990. vai 1991. gadā februāra vidū stādīju ābeles. Gaisa temperatūra bija ap 20 grādiem plusā, strādāju vienā kreklā. To, ka ziema būs silta, zināju jau rudenī. Zīrgam vairākus gadus neaug ziemas spalva – iztiekt ar rudens.

Inguna Spuleniece

MUMS ZVANA

KAPOS KAISA RETĀK

Kāda kundze sarūgtināta, ka Kuldīgā caur Annas kapiem nevar iziet pa vidējo celiņu, jo tas netiek kaisīts.

„Saprotu, ka šodien smiltis varēja noskalot lietus, bet tur nekaisa jau nedēļām,” kundze sūdzējās 8. februārī.

Kuldīgas komunālo pakalpojumu vadītājs Pēteris Gobzemis un zaļumsaimniecības daļas vadītāja Dzintra Strazda pastāstīja, ka naudas taupīšanas nolūkos visos Kuldīgas kapos celiņi tiek kaisīti retāk. Kārtīgi nokaisīti ir pirms bērēm vai piemiņas brīžiem. P.Gobzemis iesaka caur kapiem staigāt uzmanīgi, bet, ja laika apstākļi ir tādi, kā bija piektdien, tur neiet vispār.

Inguna Spuleniece

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Šonedēļ Latvijā notika Ēnu diena, kas skolēnus iepazīstina ar dažādām profesijām. Kādu profesiju izvēlētos jūs, ja varētu izlemt tagad?

Ausma Lakševica, kosmetoloģe:

– Izvēlētos to pašu, jo man vienmēr patikusi medicīna un kosmētiķes darbs. Strādāt sāku 1972. gadā. Kad ir izdevies cilvēkam palīdzēt, darbā saņem gandarījumu.

Klienti priecājas par sakopty seju, jauniešiem pēc sejas tīrīšanas procedūrām kļūst labāk. Tāpat ir ar masāžām – cilvēkiem ir labsajūta.

Evija Manguža, audzina īpašo bērnu:

– Es izvēlētos kādu no augstākajiem amatiem. Šodien tieši par Ēnu dienu iedomājos, ka būtu interesanti ēnot kādu valstsvīru. Laikam izvēlētos Lembergu. Bērni būs gribēju būt par frizieri un šuvēju.

Maiga Klinte, pensijā:

– Gribētu kļūt par aktrisi. Agrāk vēlējos būt arī trolejbusa vadītāja, bet iecerēs neīstenojās. Strādāju kopētavā, pavairoju dokumentus. Vēl esmu bijusi sekretāre, mašīnrakstītāja, darbs iepazīts arī gaterī. Īrijā sēnes esmu lasījusi. Ēnu dienu atbalstu, jo jaunieši var iepazīt dažādas profesijas. Manā laikā nebija iespējas paskatīties un izvērtēt, vai šo darbu vēlētos strādāt.

Zane Karlshofa, pedagoga palīdzē:

– Lai gan nekad nav iznācis lidot, ļoti vēlētos iepazīt stjuartes profesiju, piesaista arī viņas formas-tērps. Man šķiet, ka tas ir interesants darbs.

Ieva Ose, strādā garšvielu veikalā:

– Vēlētos kļūt par ārsti. Tā ir viena no svarīgākajām profesijām, jo viņi spēj saprast un atrast pareizo veidu, kā cilvēkiem grūtā brīdī palīdzēt, lai viņi atveseļotos. Bērni būs gribēju kļūt par bērnu dārza audzinātāju, vasarās kopā ar draudzeni tur arī strādājām.

Zigurds Petrovičs, kurinātājs:

– Labprāt ēnotu Kuldīgas novada domes vadītāju, iepazītu pašvaldības darbu. Es vēlētos atkal strādāt pašvaldībā. Savulaik kādu brīdi to esmu darījis.

Inta Jansone, Lailas Liepiņas foto

Jāņa Spigovska arhīva foto

Evija Vēbere saņem Zelta mikrofonu

Latvijas Mūzikas ierakstu gada balvas *Zelta mikrofonu* ceremonijā par labāko alternatīvās vai indie mūzikas albumu žūrija atzinusi kuldīdznieces Evijas Vēberes pašizdoto *Sirdsbūt*.

Interesanti, ka rīkotāji sagādājuši pārsteigumu: balvu pasniegta dziedātāja Olga Rajecka, kura jaunajai mūziķei izteica kritiku par Imanta Kalniņa dziesmas *Svētku diena* izpildījumu Latvijas simtgades koncertā *Mīlestības vārdā*. 18+.

Zelta mikrofonā tiek sumināti visu žanru iepriekšējā gada labākie mūzikas ieraksti, kurus izvērtē profesionāla žūrija. Par gada albumu atzīta grupas *Instrumenti* izdotā *Atkala*. Divas balvas saņēma Dona un Ozola dziesma *Salauzta sirds*, kā arī grupa *Prāta vētra*. Balvas pasniegtas 15 kategorijās. Vairāk: www.zeltamikrofons.lv.

Inga Bērziņa – Ministru prezidenta ārštata padomniece

Kuldīgas novada domes priekšsēde Inga Bērziņa kļuvusi par Ministru prezidenta Krišjāņa Kariņa ārštata padomniecei reģionālajos jautājumos.

Amata pienākumus viņa pildīs sabiedriskā kārtā – bez atalgojuma. I.Bērziņa atzinusi: tā kā viens no valdības galvenajiem uzdevumiem ir administratīvi teritoriālā reforma, svarīgi, lai Ministru prezidents būtu nepastarpināti informēts par situāciju novados un iedzīvotāji saņemtu vienlīdz labus pakalpojumus neatkarīgi no tā, vai viņi dzīvo pilsētās vai laukos. I.Bērziņa ir Kurzemes plānošanas reģiona attīstības padomes priekšsēde, ES Reģionu komitejas Latvijas delegācijas locekle, Latvijas Pašvaldību savienības valdes locekle, Reģionālo attīstības centru apvienības valdes priekšsēža vietniece un partiju apvienības *Jaunā Vienotība* valdes locekle.

Skolēni pielaiķo profesijas

Trešdien, kad Latvijā notika izglītības organizācijas *Junior Achievement Latvia* organizētā Ēnu diena, skolēni gan devās uz Rīgu un citām pilsētām, gan ēnoja tepat, Kuldīgā.

Kurzemnieka žurnāliste Jolanta Hercenberga savām ēnām Elēnai Ķemerei un Ullai Januškai rāda, kā ātri atrast papildu informāciju internetā.

Lailas Liepiņas foto

Arī *Kurzemnieka* žurnāliste Jolantai Hercenbergai bija divas ēnas: Elēna Ķemere no V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas un Ulla Januša no Kuldīgas Centra vidusskolas. Meitenes iepazīna laikraksta tapšanu, piedalījās intervijā Rūtas Eglītes doktorātā un uzrakstīja arī savus pirmos rakstīņus.

Bet, piemēram, Ēdoles pamatskolas un Kuldīgas Centra vidus-

skolas bērni viesojušies Ventspils brīvostā, kur ēnots ostas kapteinis, būvzinātnieks un ūdenslīdzs. V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas audzēkņi visvairāk vēlējušies izzināt bērnuaudzētāja profesiju ikdienā, bet daži devušies uz galvaspilsētu ieraudzīt, kā darbs norit Ārlietu ministrijā, Saeimā, ASV vēstniecībā un citur.

V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas arhīva foto

V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas 10.a klases skolēns Sandijs Stars (ceturtais no labās) ēnoja ASV vēstniecībā Latvijā.

Šogad ar dažādām profesijām iepazīstināja 1545 ēnu devēji Latvijā. Pieprasītākās profesijas bija programmētājs, fizioterapeits, pilots, stjuarts, feld-

šeris, inženieris, sabiedrisko attiecību speciālists, žurnālists, pavārs, ārsts.

Inta Jansone, Daiga Bitiniece

Tikšanās ar režisoru

Rīt, 16. februārī, 16.00, kad Kuldīgas kinozālē tiks rādīta filma *Septiņi miljardi gadu pirms pasaules gala*, būs arī tikšanās ar režisoru Jāni Ābeli.

Spēlfilma stāsta par Annu un Leo, kuri satiekas Francijas dienvidos. Viņš studē restaurāciju, viņa jau sen dzīvo Marsēļā un ir pārsteidzoši līdzīga sievietei, kuru puisis atsedz kādas baznīcas altārglezņas apakšslānī. Leo pēc īsa romāna Francijā atgriežas Latvijā un satiek Annu.

Seansi Kuldīgā: 16.II 16.00, 17.II 15.00, 20.II 20.00, 21.II 16.30.

Akcija Kā tev iet

Viss februāris ir iespēju un pamudinājumu pilns, lai pēc diagnozes vēzis noteikšanas dzīve turpinātos kvalitatīvi, uzsver biedrības *Dzīvības koks* Liepājas nodaļas vadītāja Ilze Vainovska, aicinot piedalīties pasākumos. Viņa pastāstīja, ka 4. februārī bija Pasaules pretvēža diena, tādēļ visu mēnesi turpinās arī *Dzīvības koka* akcija *Kā tev iet?*, aicinot piezvanīt un aprunāties ar kādu, ko pazīsti, bet tieši onkoloģiskas diagnozes dēļ saziņa kļuvusi neveikla vai pat izdzisusi. „Neļauj vāzīm saēst labas attiecības, saruna ir dziedinoša, ja tā ir no sirds un kaut vai ar ikdienišķo,” mudina Ilze, aicinot vajadzības gadījumā zvanīt arī viņai pa tālr. 28343138. Viņa atgādina, ka vēl aizvien var pieteikties specializētai psihosoci-

ālās rehabilitācijas nometnei *Spēka avots*. Vairāk informācijas un pieteikšanās www.spekaavots.lv. 16. februārī Liepājas olimpiskajā centrā no 12.00 līdz 16.30 notiks pasākums *Aktīvs šodien, vesels rīt* onkoloģisko saslimšanu profilaksei. Vairāk informācijas www.liepaja.lv/onkologisko-slimibu-profilakse/.

22. februārī 18.00 Liepājā, Bāriņu ielā 15 (*Krāsu karuseļa* telpās, ieeja no Baznīcas ielas puses) būs saskarsmes grupas nodarbība – bezmaksas atbalsta pasākums onkoloģiskajiem pacientiem un viņu tuviniekiem, ko piedāvā projekts *Liepāja. Vesels. Aktīvs. Laimīgs*. Nodarbību vadīs Liene Rūja-Lāma. Aicināti interesenti.

Inguna Spuleniece

NUMURA CITĀTS

„Kā dzīve citā zemē maina pašu? Zinu, ka ir vairāki veidi, kā dzīvot, – nav viena pareizā. Nav obligāti jābūvē karjeras kāpnes, lai būtu laimīgs. Esmu kļuvusi sabiedriskāka, man vieglāk iejusties svešā vidē, ir vienalga, no kuras valsts cilvēks nāk, jo varu atrast kontaktu ar jebkuru un viņu pieņemt,” saka bijusī kuldīdzniece Maija Upesleja.

„Kādreiz jau tādas Valentīna jeb Mīlestības dienas nebija,” smeļ kabilnieks Juris Delle, kurš 14. februārī nosvinējis 80. dzimšanas dienu.

Dzīve pēc Rīgas

LĪDZ OKUPĀCIJAI BIJA LABI

Dižas svinības neesot bijušas – mūžs gana raibs, tagad gribot vairāk miera un klusuma. Tāpēc kādreizējais rīdzinieks pirms gadiem 15 atgriezies tēva mājās Kabilēs *Vainagos*. Vecāteva dzimtas mājas gan bijušas vairāk uz Matkules pusi, un tās mantojuši trīs brāļi. Bet padomju okupācija viņus izdzēnājis kur kuro.

Jura tēvs tūlīt pēc Otrā pasaules kara notiesāts un uz 11 gadiem nosūtīts uz Vorkutu Krievijā. Tēvs neesot gājis dienēt ne krievu, ne vācu armijā. Strādājis Matkules pienotavā un bijis piensaimnieku sabiedrības priekšnieks. Pats gan smējies, ka nekāds budzis nav bijis, jo pienotava piederējusi turīgiem piensaimniekiem.

PIRMAIS VIDUSSKOLAS IZLAIDUMS

Kamēr tēvs *dienējis* spaidu darbos Krievijas ziemeļos, mammai vienai vajadzējis audzināt Juri un divus gadus jaunāko māsu. „Nekāda vieglā dzīve nebija,” atceras jubilārs. „Mamma bija nevis lauciniece, bet ierēdne – strādāja pasta. Bieži vien visu dienu bija jāsiens rudzi, lai nopelnītu mazu kanniņu piena.” Kā priecīgu brīdi no jaunības Juris atceras skolas gaitas un izlaidumu 1958. gadā. Viņa klase bija jaundibinātās Kabilēs vidusskolas pirmie beidzēji: „No 7. līdz 11. klasei jutāmies varoņi – visu laiku vecākie.”

TIKA SILTĀ VIETĀ

Pēc tam kabilnieks devies mācīties uz Latvijas otru galu – Rūjienas

„Absolūta klusuma jau Kabilēs centrā nav, tomēr vecumdienas ir mierīgākas,” secina Juris Delle.

tehnisko skolu, jo elektriķa profesiju tuvāk nav varēts apgūt. Pēc tam atgriezies Kurzemē un sācis strādāt *Lauktechnikā*.

Taču neilgu laiku, jo uz viņu neatlaidīgi raudzījies kara komissariāts. Dienestu Padomju armijā mācības bija attālinājušas vien par diviem gadiem. Par šo laiku Juris nesūdzas, jo ticis siltā vietā

(gan tiešā, gan netiešā nozīmē) un pie radiotehnika profesijas, kurā nostrādājis lielāko daļu darba mūža. Turklāt tā armijas daļa, kurā

dienējis kabilnieks, bijusi neliela un zaldāti pat diezgan inteligenti.

„Es jau pēc tehniskās skolas biju elektriķa profesiju pabaudījis, pa stabiem kāpelējot. Kad mūs, jauniesauktos, nostādīja ierindā priekšā, uz elektriķiem neviens nepieteicās. Radio mani interesēja, un laimējās trīs gadus nosēdēt radiodarbnīcā. Nevajadzēja skraidīt ierindā un šaudīties. Darbnīcā bijām trīs *džeki*: Maskavas krievs, Kijevas ebrejs un es no Latvijas.

„Kabilēs vidusskolā jutāmies kā varoņi – visu laiku vecākie.”

1963. gadā demobilizējies kā vecākais seržants un raidstacijas priekšnieks.”

KARJERA LIELĀ RŪPNĪCĀ

Pēc dienesta tālāk par Rīgu atpakaļ uz dzimto pusi J.Delle nav ticis. Dabūjis darbu A.Popova radiatorūpnīcā, kur nostrādājis 27 gadus. Sācis kā radioregulētājs, beidzis kā tehniskās kontroles biroja meistars, līdz sabrucis ar šo rūpnīcu apvienotais uzņēmums *Radiotehnika*. Vēl vairāk nekā desmit gadus strādājis citur. Tad Rīgas dzīvokli pārdevis un kopā ar mūža mīlestību sievu Rasmu pārnācis uz Kabilē.

Izremontējuši *Vainagos*, kurus tēvs pēc izsūtījuma atpircis. Pārdevuši vienu zemes gabalu, jo jēgas

no tā nav bijis – lauksaimniecībai neder, bet regulāri jāpļauj, lai izpildītu Lauku atbalsta dienesta prasības. Par tā sauktajiem dīvāna zemniekiem Delles nav gribējuši būt un no neērtās platības atbrīvojušies. Tagad koktēlniecības entuziasts Aivars Bergmanis tur ierīko dzejas dārzu.

BURZMA BIJA APNIKUSI

„Tāda absolūta klusuma jau te nav,” piekrīt J.Delle. „Māja ir centrā pie saieta nama *Sencis*. Garām ceļš uz Rīgu. Kad to dzejas dārzu iekārtos, būs lielāka tūristu plūsma.

Ko pensionārs var te darīt? Nodarbošanos vienmēr var at-

rast: malciņa jāsagādā, jākurina, vasarā zāliens jāpļauj, vēl šis tas pie mājas jāpadara. Sievas kundze gan pārdzīvo, ka veselības dēļ vairs nevar pa dārziņu darboties un puķu dobes sastādīt. „Vai dieniņ, vai dieniņ, ko nu kabilnieki teiks!” Ko teiks? Galvenais, ka tīrs un glīts. Esam gana nēmušies. Kad *Radiotehnika* izbeidzās un sākās mežonīgais kapitālisms, ar kaimiņu nodibinājām *SIA Vidzeme*, mums Rīgā bija pieci kioski, tirgojām saldējumu – Latvijas un no citām valstīm vesto. Pēdējais

amats pirms pārcešanās bija autostāvvietas dispečers. Rīgas burzma pagalam apnika. Daudzdzīvokļu mājā dzīvojam kā tādā kopmītnē.”

„Darbnīcā strādājām trīs „džeki”:
Maskavas krievs,
Kijevas ebrejs un
es no Latvijas.”

KOPŠ ZALĀS JAUNĪBAS

Pirms diviem gadiem Juris ar sievu Rasmu nosvinējuši zelta kāzas. Iepazīnušies Kuldīgā zaļā jaunībā, ir kopā vēl šodien. Rasma strādājusi tolaik glauņajā universālveikalā *Līva*. Abi izaudzinājuši meitu, viņiem ir divi mazdēli. Vecākais mācās vides zinātnes, jaunākais vēl skolnieks. Meitai sava māja Ķekavā. „Tas ir liels un blīvi apdzīvots ciemats, bet lauku izjūta tur lielāka nekā mums te, Kabilē. Apgaismojums vēl tikai top, ielas arī tādas nekādas. Saku znotam, ka nevar normāli aizbraukt. Viņš atbild: „Labāk lai ceļš ir bedrains, citādi jaunieši pa naktīm *gonkos* un neļaus gulēt.” Tāda ziņa te dzīvība lielāka, bet vispār jau mierīgi.”

Jauns sociāls pakalpojums

Kopš janvāra beigām sociālajā mājā *Kabilēs* par lētu naudu var izmantot dušu un izmazgāt veļu.

MĀJĀ IR DZĪVĪBA

Kabilēs ir kādreizējais skolotāju nams, kas pirms gadiem trim izremontēts un pārveidots par sociālo māju. Tagad tur ir seši glīti dzīvokļi, no tiem aizņemti trīs. Pagasta pārvaldes vadītāja Elīna Ose stāsta, ka vēl pirms gada nav bijis neviena iemītnieka. Tagad interese ir, taču pretendēt uz vietu mājā, kurais noteikts šāds statuss, var pēc attiecīgiem likuma nosacījumiem: jābūt maznodrošinātam vai trūcīgam, nedrīkst piederēt īpašums u.tml. „Labi, ka ēkā ir dzīvība un ka iedzīvotājiem tāda izveidota,” tā E.Ose. „Tomēr jābūt rezervētām dzīvoklim, kurā izmītnāt cilvēkus krīzes situācijā.”

IESPĒJU IZMANTO

Domājot, kā sociālos pakalpojumus paplašināt, tagad visiem kabilniekiem darbdienās no 12.00 līdz 13.00 pieejama duša par 70 centiem. Šajā laikā var arī nodot

Izremontēta dušas telpa, kuru kabilnieki var izmantot ik **darbdienā 12.00-13.00.**

veļu – viena mazgāšana maksā 1,86 eiro. Vietējie to izmantojot un veļu mazgāt nākot biežāk, nekā paši mazgāties. Vēl gan jaunais pakalpojums nav iegājis, jo darbojas nepilnu mēnesi. Sociālās mājas iemītniekus tas netraucē, jo lielākoties viņi dzīvojas savās istabās.

KĀ KATRAM TĪK

„Gaiši, silti, patīkami. Pat par siltu,” teic iemītniece Ausma Šteinberga. „Labi, ka paši varam siltumu regulēt, kā katram vajag. Ar kaimiņiem laba saprašana – ko te mums dalīt. Maz jau arī tiekamies, pārsvarā virtuvē. Tomēr arī te es citus reti sastopu. Man patīk

Pagasta pārvaldes vadītāja Elīna Ose stāsta, ka veļu mazgāt nāk biežāk.

silts ēdiens, kaimiņienei laikam sauss un auksts. Gaumes lieta.”

Arī savas dienas sociālās mājas iemītnieki pavada, kā katram tīk. Dažas istabas ir mēbelētas, bet pašreizējie ļaudis te atnākuši ar savām mantām.

Ausmas kundze paklausās radio, paskatās televīziju, bet

vislabprātāk viņa lasa un ada. Tagad ziemā laukā neejot, bet vasarā gan ārā vien sēžot. „Es jau esmu saules mīle – jāuzņem taču D vitamīns pietiekamā daudzumā, lai var ziemu pārļaut. Tagad gaidu pavasari.”

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Grib, lai parādniekus nosauc

Kuldīgas komunālo pakalpojumu (KKP) rīkotajās sapulcēs Turlavas pagastā izrādījās, ka ķikurnieku interese ir daudz lielāka – pilna bibliotēkas zāle, bet centra iedzīvotāju nebija pat tik daudz, lai kaut pa vienam pārstāvētu visas sešas KKP apsaimniekotās mājas.

Ķikurnieki vēlējās uzzināt parādnieku vārdus, lai paši mudinātu viņus būt godprātīgiem, bet turlavnieki vairāk gribēja zināt, kas kurā mājā izdarāms ar uzkrāto apsaimniekošanas naudu. Ar iedzīvotājiem tikās KKP vadītājs Pēteris Gobzemis, īpašumu apsaimniekošanas daļas vadītāja Ita Bērziņa, tehniskās bāzes un atkritumu apsaimniekošanas daļas vadītājs Kaspars Poriķis un novada domes izpilddirektore vietniece Agnese Buka.

ĶIKUROS

Kārtīgie un nekārtīgie

Kā namā Ezera ielā 2 veidojas parāds, interesējās Juris un Anda Zaueri un citi iemītnieki.

No astoņiem dzīvokļiem aizņemti septiņi, tajos dzīvo 11 cilvēki. Kā apliecināja klātesošie, vismaz piecu dzīvokļu īpašnieki maksā regulāri, bet par diviem esot šaubas pašiem kaimiņiem. I.Bērziņa paskaidroja, ka nosaukt parādniekus uzņēmums nedrīkst un ka ar tiem strādā speciālisti. P.Gobzemis uzsvēra, ka turpmāk uzmanība tiks pievērsta jau līdz ar pirmo nesamaksāto rēķinu. Tad būs atgādinājums īsziņā, vēstule, KKP piedziņas speciālista vizīte un inkaso kompānijas darbs. Īrnieki brīdināja, ka vienīgo pašvaldības dzīvokli, kas tiks izsolīts, kāro iegūt tāds cilvēks, kurš jau iepriekš paspējis uzkrāt parādu.

Sarmīte Reinkopa nebija mierā, ka nesen vajadzējis tūlīt kanalizāciju: „Es uzvedos kārtīgi – neko lieku tur nemetu, bet man jāmaksā.” J.Zauers iebilda, ka kanalizācija mājai nebija tīrta gadus 25. Tagad *Kuldīgas ūdens* to izdarījis, tādēļ kādu laiku būs miers.

NOTIEK PĀRMAIŅAS

S.Reinkopu interesēja tas, no kuras dienas tiek skaitīta kavējuma nauda par laikus nenomaksātu rēķinu. P.Gobzemis skaidroja, ka uzņēmums pāriet no trim grāmatvedības programmām uz vienu, tādēļ pašlaik kavējuma nauda netiek rēķināta. Viņš brīdināja, ka pārejas dēļ rēķini var kavēties un arī būt kļūdaini. Tad uzņēmums nekavējoties jāinformē.

Viņš arī rosināja izteikt vēlmes par ēku uzturēšanu. Tad konkrētās mājas sapulcē KKP darbinieki jau ierastos ar darbu tāmi.

TURLAVĀ

Vēlas rotāļlaukumus un nodot lielos atkritumus

Turlavas centra iedzīvotāji uz sapulci atnāca mazākā skaitā nekā no Kuldīgas atbraukušie pašvaldības speciālisti. P.Gobzemis izteica domu: vai nu viss kārtībā, vai negribas publiski kašķēties.

Ar Aldi Kasakovski no *Selgām*, Gitu Petrovu no *Sarmām*, Kasparu Kalniņu-Kalnmali no *Kalmēm*, kurš interesējās arī par *Meldriem*, ar Ilzi Žagariņu un Āri Brantevicu no *Niedrēm* saruna iznāca saturīga un pailga.

KUR RODAS STARPĪBA

A.Kasakovskis interesējās, kāpēc *Selgās* dzīvokļu un mājas ūdensskaitītāja rādījumos veidojas tik liela starpība. Decembrī tie bijuši 14 m³, iepriekš – pat 98. P.Gobzemis uzsver, ka starpība rodas aiz centrālā skaitītāja. Visu skaitītāju rādījumus varot nolasīt attālināti, bet tas ir dārgi. „Ūdeni uzskaitīt ļoti grūti. Starpība var rasties, ja, piemēram, kādam ūdens ilgstoši pil tualetes podā – ūdens tiek tērēts, bet skaitītājs negriežas. Vēl svarīgi rādītājus nolasīt visiem vienā datumā. Ja godprātīgi tiek paziņots, nākamajā mēnesī starpība var izlīdzināties,” uzsvēra P.Gobzemis.

Vēl A.Kasakovskis vēlējās uzzināt, cik liels ir uzkrājums mājas jumtam. I.Bērziņa atbildēja, ka atsevišķas uzskaites neesot, bet A.Kasakovskis atgādināja – iedzīvotāji vienojās, ka nauda būs paredzēta tieši šim darbam un citiem to netērēs: „Redzot parādu, uztraucas, kas ar šo naudu notiek.” P.Gobzemis solīja to precizēt, kā arī ziņot, kā veicas ar parādu piedzišanu.

Dzīvojamo māju uzturēšanas ieņēmumu pārskats Ķikuros

/Pēc KKP informācijas./

Adrese	Faktiskais uzkrājums (eiro)	Tik būtu, ja nebūtu parādu (eiro)	Parādi par apsaimniekošanu (eiro)	Padarīts	Plānots
Ezera iela 2	-256,29	282,24	538,53	Nomainīts bojātais šiferis, pārmūrēti bojātie skursteņu gali virs jumta.	Pārmūrēt visus bojātos skursteņus, uzkrāt finansējumu jumta seguma maiņai.
Ezera iela 8	4480,99	4467,96	13,03	Būtiski uzlabojumi nav veikti, jo ēka renovēta ar LIAA atbalstu.	Nodrošināt piekļuvi skursteņiem.
Jaunā māja	136,39	162,63	26,24	Ar pašvaldības līdzfinansējumu salabots jumts, montētas jaunas lietusūdens notekas, pārmūrētas bojātās palodzes u.c.	Jāmaina jumts, jāierīko ūdens ņemšanas vieta.
Smaļķi	173,47	215,50	42,03	Ar pašvaldības līdzfinansējumu remontēts apmetums, skursteņi, dēļu apšuvums, montētas jaunas palodzes, ūdens teknes, mainīti bojātie dakstiņi.	Defektu tāme tiks sagatavota.

PAR DEPOZĪTA SISTĒMU

J.Zauers pārmeta, ka KKP darbība nemudinot lauku iedzīvotājus atkritumus šķirot. Tagad, kad katra konteinera izvešana tiek rēķināta ar pilnu samaksu, bet gadā jāizved vismaz minimālais skaits, viņam jādomā, ko tajā salikt: „Mums ir komposts, papīru sadedzinām, šķirojamo šķirojam, bet sadzīves atkritumu konteinerā varam iemest labi ja vecu zābaku pāri. Lai to piepildītu tā, kā paredzēts līgumā, tur būtu jāber mizas, jāizmet plastmasa un stikla tara.” A.Zauere piebilda, ka labāk pirktu maisus. K.Poriķis atbildēja, ka tie paredzēti papildu atkritumiem, bet minimālā maksa par sadzīves atkritumiem gadā noteikta tāpēc, lai iedzīvotāji nav ieinteresēti tos norakt bedrē vai izsviest mežā.

Ķikurnieki rosināja dzērienu bundžas un pudeles pieņemt kaut par nelielu samaksu – visi krūmi būtu tīri. P.Gobzemis teica, ka arī KKP iestātos par depoziņa sistēmu, bet tas nav jautājums pašvaldības līmenī.

VAJADZĪBA PĒC ŠĶŪNIEM

Ķikurnieki satraucās, ka pašvaldība noraidījusi ieceri būvēt malkas šķūņus, jo tad katram dzīvoklim mēnesī klāt nāktu vismaz 15 eiro maksa.

A.Buka atzina, ka par šķūņiem nākas runāt ar visu pagastu pārvaldniekiem: „Saprotam, ka gan uz pilsētu, gan laukiem jāskatās vienoti. Bez maksas šķūņus uzcelt nevar. Pilsētā izmaksas ir augstas, jo vajag projektu, zemes gabalu, būvniecībai ir savi noteikumi. Finālā iedzīvotājiem par šķūni jāsamak-

sā, bet Kuldīgā uzbūvētie ir pustukši, jo cilvēki negrib tik daudz maksāt. Nākamā ir Laidu pieredze: pārvaldnieks izstrādājis vienkāršu projektu, šķūņi uzbūvēti no vienkāršiem materiāliem. Iedzīvotājiem jāmaksā divi eiro mēnesī. Ja jūs būtu ar mieru maksāt tos divus vai trīs eiro, varam būvēt pēc tipveida projekta. Bet tad jābūt skaidrībai, ka jūs par šo naudu šķūņus arī lietoju. Kādu gadu par to varam padiskutēt.”

J.Zauers, būdams mājas vecākais, rosināja citus amata brāļus aicināt interesētus pieteikties. Turlavas pārvaldes vadītājs Mārcis Brantevicis sacīja, ka Ķikuros visas mājas atrodas tik tuvu, ka pietiktu ar vienu šķūni, kuram attiecīgi būtu tik daļa, cik dzīvokļu īpašnieki to vēlētos. Arī tas maksu samazinātu.

Dzīvojamo māju uzturēšanas ieņēmumu pārskats Turlavas centrā

/Pēc KKP informācijas./

Adrese	Faktiskais uzkrājums (eiro)	Tik būtu, ja nebūtu parādu (eiro)	Parādi par apsaimniekošanu (eiro)	Padarīts	Plānots
Kalmes	6669,95	7371,65	701,70	Novērsta jumta tecēšana atsevišķās vietās.	Uzkrāj naudu visa jumta dzelzsbetona plātņu seguma apstrādei.
Meldri	9902,55	10 703,12	800,57	Būtiski mājas uzlabojumi nav veikti.	Uzkrāj naudu jumta šifera maiņai.
Niedres	1483,44	2036,84	553,40	Atjaunoti balkonu jumti, remontēts ieejas mezgls 2. un 3. kāpņu telpā. Pēc iedzīvotāju sūdzībām tiek novērsta jumta tecēšana atsevišķās vietās, bet vēlamā rezultāta nav, jo darbi jāveic kompleksi.	Uzkrāj naudu visa jumta dzelzsbetona plātņu seguma apstrādei.
Selgas	5510,60	7420,14	1909,54	Pēc iedzīvotāju iniciatīvas veikti dažādi ēkas tehniskā stāvokļa uzlabojumi, procesā ir ūdens apgādes sistēmas siltināšana.	Uzkrāj naudu jumta šifera maiņai.
Sarmas	-88,87	714,60	803,47	Pārmūrēti skursteņi.	Pārmūrēt bojātos skursteņus, uzkrāt naudu jumta šifera maiņai.

No *Burniekiem* sapulcē neviens nepiedalījās.

K.Kalniņš-Kalnmalis uzsvēra, ka vēl aizvien ir tādi gadījumi, kad rēķini no KKP pienāk jau pasen mirušiem cilvēkiem. Arī to P.Gobzemis solīja noskaidrot.

LAI IR KĀ PILSĒTĀ

Iedzīvotāji atgādināja, ka pagājušajā pavasarī pilsētā rīkota akcija, kad lielgabarīta atkritumus var nodot par velti. Interese bija arī par būvgružu aizvešanu. KKP skaidroja, ka par velti nekā nenotiek – nauda par vešanu tāpat nāktu no pagasta budžeta. Lai maksu samazinātu, P.Gobzemis ieteica visu māju iemītniekiem vienoties par konkrētu datumu un visu ārā metamo

salikt vienā vietā. Tad atbrauktu mašīna un visi kopā to piekrautu. Ja centrā novietotu lielo konteineru, nāktos maksāt par degvielu, kas patērēta, atvedot un braucot pakaļ. Jautāts tika arī par rotaļu laukumiem – pilsētā tos taista pašvaldība. P.Gobzema ieteikums: iekārtot tos konkursa *Darīsīm paši* projektā. G.Petrova atzina: „Es zinu tādus vecākus, kuri pateikuši: „Ja gribi, raksti un taisi!” Tad tas rakstītājs arī viens visu dara.” K.Kalniņš-Kalnmalis uzskata, ka šādā konkursā tas nav izdarāms, jo iedzīvotāji nevar rotaļu laukumu uzbūvēt pēc standartiem. A.Buka atzina, ka vairāki tādi objekti pilsētā standartiem neatbilda, tādēļ tiek demontēti. „Otrs,

par ko jāpadomā: vai varam atļauties laukumus ar sertificētiem rīkiem. Neviens rīks nav lētāks par četriem pieciem tūkstošiem. Tā ir ļoti liela nauda. Pilsētā tiek projektēti tipveida mazie laukumiņi, tajos būs minimums.

Pagasta pārvaldnieks rotaļu laukumus budžetā ir iekļāvis. Jums taisnība, ka arī Turlavas bērni tos pelnījuši, bet kopā jāsaprot, kuras vajadzības pagastam lielākas. Pērn visiem bija svarīgi Ķikuru ezerā ierīkot laipu, šogad plānojam nomainīt autobusu. Visu laiku izvērtējam lielākās vajadzības.”

Inguna Spuleniece

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

No Latvijas līdz Jaunzēlandei un atpakaļ

Agrākā kuldīdzniece Maija Upesleja pasaulē redzējusi daudz: strādājusi Anglijā, apceļojusi Taizemi, Austrāliju, Vjetnamu un Fidži salas, gadu nodzīvojusi Jaunzēlandē. Nu ir atpakaļ Rīgā, bet saka: „Esmu atgriezies citādāka – ar lielāku dzīves pieredzi un jaunu skatījumu. Ir sajūta, ka varu aizbraukt jebkur un sākt tur dzīvot. Pirms tam likās, ka ir divi varianti: vai nu Kuldīga, vai Rīga.”

Maija beigus V.Plūdoņa Kuldīgas ģimnāziju un pēc komunikāciju studijām Rīgā ar draudzeni no sava kursa aizbraukušas uz Angliju pastrādāt. Vienkārsi pieredzes pēc. Tur iepazīsies ar Ati no Saldus. Divarpus gadī pavadīti tur, vispirms strādājot kādā tirdzniecības uzņēmumā, pēc tam aviācijas kompānijā, pieņemot pasūtījumus, pakojot lidmašīnu un satelītu detaļas, pārbaudot kvalitāti. Bet visu laiku gribējies atpakaļ uz Latviju. „Pat neatceros, kur radās ideja: pirms braucam uz Latviju, varētu vēl pacelt. Gadu dzīvot bez pienākumiem un darbdienām, bez īres maksāšanas. Laikam tas bija kolēģes iespaidā – viņa ar savu puisi plānoja doties uz Jaunzēlandi. Sāku lasīt internetā, runāt par to ar Ati; arī viņam Anglijā pēc septiņiem gadiem bija sākusies rutīna.”

JĀKRĀJ NAUDA, JĀKĀRTO VĪZA

Vasarā uzzinājuši, ka latviešiem gadā dod 100 darba brīvdienu vīzas *Working Holiday Visa*. Viss jau bijušas izņemtas, nākamā pieteikšanās – februārī. Vīzas nokārtošana maksā ap 100 eiro. Gaidījuši līdz februārim, un astoņos mēnešos bijis laiks iekrāt ceļošanai naudu: strādājuši un taupījuši. Lai nokārtotu vīzu, vajadzīga rentgena pārbaude. Gan tās dēļ, gan lai satiktu savējos, Latvijā nodzīvojuši mēnesi pirms došanās uz otru pasaules malu. „Anglijas laikā iznāca uz mājām atlidot aptuveni divreiz gadā, vai arī ģimenes locekļi un draugi atlidoja pie mums. Tagad zinājām, ka neredzēsimies diezgan ilgi,” saka Maija.

Vīzas nokārtotas elektroniski. „Bija 24. februāris, pieteikšanās 10.00 pēc Jaunzēlandes laika – Anglijā bija desmit vakarā. Sēdējām pie datora, jo tas, kurš pirmais piesakās, pirmais arī dabū. Visu nokārtojām divās nedēļās, un vīzas bija kabatā!”

APCIEMO AUSTRĀLIJAS RADUS

Anglijā pārdevuši visu iedzīvi un pirms Jaunzēlandes vēl aizbraukuši atpūsties Taizemē un Austrālijā. „Visi galamērķi – Taizeme, Austrālija, Vjetnama, Honkonga, ASV, Fidži – bija mūsu sapņi, jo tur vienmēr gribējies nokļūt,” stāsta Maija.

Turklāt Austrālijā dzīvo Maijas vectēva brālēns, kurš turp emigrējis pēc Otrā pasaules kara. „Satiku viņu, kad man bija 14 gadu, un

tieši desmit gadus vēlāk tikāmies atkal, bet šoreiz skaistajā Sidnejā. Pie viņa arī dzīvojām un pavadījām laiku ar radniekiem.”

SĒRFOTĀJU PARADĪZĒ REGLANĀ

Tad ceļš vedis uz kāroto Jaunzēlandi. Ar ko sākt? Pirms tam daudz informācijas iegūts no dažādiem blogiem. Maija stāsta, ka abi pētījuši mājaslapas *Workaway* un *Wwoof*, kur tiek likti sludinājumi, meklējot palīgus mājsaimniecībās. Alga netiek maksāta, bet silts ēdiens un mājoklis nodrošināts. Tā atraduši sievieti netālu no Ouklendas, kura piekritusi latviešus uzņemt. Divas nedēļas dzīvojuši Reglanā – mazā, skaistā sērfotāju pilsētā pie okeāna. To, kas tur jā-dara, grūti esot nosaukt par strādāšanu: Maija gatavojuši vakariņas, Atis palīdzējis iekopt mazdārziņu. Saimniece bijusi interneta vietnē *Airbnb* pieteikta mājiņa, Maija palīdzējusi to izīrīt, izvest pastaigā suni. „Viņa bija tik priecīga, ka gatavoju ēst! Vēl bija puisis no Vācijas, un tā nu trīs tur dzīvojām, daudz laika pavadījām sarunās un galda spēlēs. Viņš tur atradās jau vairākus mēnešus, tādēļ varēja dalīties ar padomiem, kā sākt dzīvi Jaunzēlandē. Aizbraucām uz to pašu hosteli, kur viņš dzīvojis iepriekš. Divās nedēļās atvērām bankas kontus un nokārtojām dokumentus, lai varam oficiāli strādāt. Nopirkām mašīnu, jo Jaunzēlandē ir liela un tas ir visērtākais veids, kā apceļot valsti. Tāpat vajadzēja nokļūt uz darbu,” atceras Maija.

KIVI, MANDARĪNI, CITRONI UN VĪNA DARĪTAVA

Pirmais algotais darbs – lasīt kivi augļus, to dabūjuši ar hosteļa palīdzību. Tiem, kuri ceļo ar mugursomām, tur palīdz sameklēt darbu. Kivi plantācijas ir visur, un tā esot viena no lielākajām eksporta precēm. Strādājuši desmit cilvēku grupās, katrā pārstāvi no dažādām valstīm, lielākoties jaunieši. Pēc kivi sezonas komūnā pāņija sadraudzējies, tādēļ kopā aizbraukusi uz citu vietu lasīt mandarīnus un citronus. Astoņas stundas dienā ar rokām tos vākuši, bet nav licies, ka tas ir darbs: saulīte spīd, smejies un runāties ar draugiem. „It kā palīdzētu mammai darba darbos,” saka Maija. „Saru-nās arī daudz mācījāmies par dzīvi citās valstīs.”

JAUNZĒLANDE. Maija un Atis kāda kalna virsotnē.

JAUNZĒLANDE. Kopā ar draugiem no Čehijas, kuri iepazīti, kopā lasot ķiršus. „Pēc tam pusotru mēnesi kopā ceļojām apkārt Jaunzēlandes dienvidu salai. Trīs dienas pavadījām Abel Tasman nacionālajā parkā, braucām ar kanoe un nakšņojām pludmalēs, kur varēja piekļūt tikai no ūdens,” stāsta Maija.

Pirms došanās prom no Jaunzēlandes bijusi iespēja strādāt arī vīna darītavā, kur ieguvuši zināšanas par vīna industriju.

PIETICĪGI, TOTIES DABĀ

Alga, salīdzinoši ar Latviju, tur esot lielāka, bet lielākas arī citas izmaksas: īre, pārtika u.c. Dzīvojuši diezgan pieticīgi, jo vēlējušies vairāk apskatīt un iekrāto ieguldīt jaunā pieredzē, nevis materiālās

VJETNAMA. Apskātīts daudz tempļu. 45 m augstajā Budas statujā iekšā ir budistu tempļi, un no mūka tur var saņemt svētību.

VJETNAMA. Skats uz skaisto reģionu Ninh Binh.

vajag, lai justos labi,” atzīst Maija.

UZ VJETNAMU

Kad vīza pēc gada beigusies, aizbraukuši uz Vjetnamu. Tas bijis Maijas sapnis jau sen. Bagātīga vēsture, skaista daba, jauki cilvēki, dzirdētas tikai labas atsauksmes. Ceļojumu sākuši dienvidos un beiguši ziemeļos. Braukuši ar autobusu, kurā pa nakti gul, pa dienu jau ierodas citā pilsētā. „Nācās arī vilties,” atzīst Maija, „jo

Anete Bitiniece Maijas Upeslejas arhiva foto

JAUNZĒLANDE. „Daudz laika pavadījām, dodoties pārgājienos. Viens no mīļākajiem gājieniem maršrutā *Routeburn Track*,” saka Maija Upesleja.

VJETNAMAS ĒDIENS. Vietētais ēdiens no risu nūdelēm, tofu, sēnēm un dārzeņiem. Rīsu rullīši ar tīgergarnelēm un zemesriekstu mērci.

HONKONGA. Viktorijas augstiene, kurā lielpilsētu un saulrietu var vērot no augšās. Iespaidīgs skats!

Vjetnamā tūrisms ir ļoti attīstījies, un, ieraugot eiropiet, viņi uz to skatās kā naudas maišu. Man bija sajūta: „Lūdzu, beidziet bāzties virsū ar piedāvājumiem! Es neko nevēlos iegādāties.”

PĀRBAUDĪJUMI DIVATĀ

Ceļojumā var labāk iepazīt partneri, un Maija atzīst – tas ir pārbaudījums, jo kopā jābūt 24 stundas diennaktī.

Interneta vietnes ceļotājiem, kuri meklē brīvpriego darbu: www.workaway.info vai <http://www.woof.net>.

Informācija par darba brīvdienu vīzu *Working Holiday Visa*: www.immigration.govt.nz/new-zealand-visas/apply-for-a-visa/about-visa/latvia-working-holiday-visa.

Šīs vietnes darbojas visā pasaulē. Tā ir laba iespēja iepazīt dažādu valstu kultūru un nodibināt attiecības ar vietējiem. Apmaiņā pret darbu tiek naktsmītnē un ēdināšana, bet visvērtīgākās ir jaunās iepazīšanās.

Kopā ar mājas saimnieci Robinu, pie kuras Maija un Atis pavadīja pirmās divas nedēļas, palīdzot mājas darbos.

SIDNEJA AUSTRĀLIJĀ. Vārda dienā izbrauciens ar prāmi, lai pilsētu apskatītu no cita skatpunkta. Fonā Sidnejas simboli: slavenais operas nams un ostas tilts.

FIDŽI. Pēc snorkelēšanas apkārt koraļļu rifam.

SANFRANCISKO, ASV. Viens no Amerikas simboliem – Zelta vārtu tilts. Sajūta kā filmā.

ki, nācās lūgt apstāties. Man kļuva slikti kādu stundu pirms tam, kad bijām galā. To pilsētu gribējām tikai apskatīt un ceļu turpināt, bet ieradāmies sešos no rīta un slimī... Nācās noīrēt viesnīcu, un iztērējām vairāk, nekā plānots. Gulējām, dzērām ūdeni un pēc 24 stundām bijām uz kājām. Bet, lai atsāktu justies labi un uzdrošinātos atkal ēst vietējo ēdienu, tas prasīja nedēļu.”

CEĻOŠANA: ATPŪTA VAI DARBS?

Par šādu jautājumu Maija aizdomājās, jo tas tiešām neesot vienkārši. „Lai ceļotu, vispirms jāiegulda darbs. Ir tādi cilvēki, kuri var ceļot, neko neplānojot. Man tas neder. Plānošanā tik daudz var uzzināt par valsti, kultūru un vietām, kas jāapskata. Man būtu žēl palaist garām iespējamas vietas vai labu pieredzi. Izvēlēties tūroperatoru, slikti. Šoferim, kurš nerunā angli-

šas nav priekš manis.”

NAV PAREIZA VEIDA, KĀ DZĪVOT

Maijai arī grūti nosaukt valsti, kas sirdī palikusi kā īpaša. „Man patīk dažādība, un katrā valstī bija kaut kas citādāks. Ja prasītu, kur gulēt baltā smilšu pludmalē, es teiktu Fidži; ja grib redzēt iespaidīgus dabas parkus, teiktu – uz Ameriku. Kanjoni! Jaunzēlandi vairs neuzskatu par vietu, kurā ceļoju, bet par vietu, kurā dzīvoju. Tā bija kā otrās mājas. Kad man jautāja, vai brauktu tur atpakaļ, sapratu, ka uzreiz ne, jo viss vēl tik svaigs. Bet pēc kādiem gadiem gribētu redzēt, kas mainījies.”

Kā dzīve citā zemē maina pašu? Maija atzīst, ka kļuvusi pozitīvāka, atvērtāka: „Zinu, ka ir vairāki veidi, kā dzīvot, – nav viena pareizā. Nav obligāti jābūvē karjeras kāpnes, lai būtu laimīgs. Esmu kļuvusi sabiedriskāka, man vieglāk

iejusties svešā vidē, ir vienalga, no kuras valsts cilvēks nāk, jo varu atrast kontaktu ar jebkuru un viņu pieņemt.”

KĀ LATVIJAS VĒSTNEŠĪ

Par Latviju daudzi ceļā sastaptie nav neko zinājuši. Amerikāņi zinājuši aptuvenu vietu, kur tā atrodas, Fidži iedzīvotāji – neko. Kad pateikts, ka atrodamiem blakus Krievijai, tad: „Ā, nu, jā!” Nācies mācīties arī pašiem, jo cilvēki prasījuši faktus – cik Latvija liela, cik iedzīvotāju, kā tā izskatās, jautājuši par vēsturi. Mūšējie teikuši, ka mežu vairāk nekā 50%, viss zaļš, ir upes, ezeri, bet nav kalnu.

Draugi, kuri ienākuši kuldīdzniece dzīvē, esot apbrīnojami – no Čīles, Honkongas, Amerikas un Ēhijas. „Kādi augstākie spēki lika mums satikties Jaunzēlandē!” saka Maija. Kopējā *catā* pa retam sazīnoties, lai gan katrs jau atkal ir savā pasaules malā.

Nav svarīga diagnoze, bet cilvēks

Nedzirdīgam cilvēkam atrast savu vietu darba tirgū ir daudz grūtāk nekā dzirdīgam, pārliecinājušies Latvijas Nedzirdīgo savienības Kuldīgas reģionālās biedrības biedri.

Latvijas Nedzirdīgo savienības Kuldīgas reģionālajā biedrībā ir **73 biedri** no Kuldīgas novada un Aizputes.

Inita Andrejenko (vidū) un Jānis Jūrvaldis-Andrejenko: „Priekšnieki mums vienmēr rāda ar ikšķi uz augšu – esam malači, labi strādājam. Mēs sakām paldies.” Šurdotulcei Žanetei Škaparei par to liels prieks.

SANDRIS LIEPIŅŠ kopš augusta tipogrāfijā *Māras druka* dara visādus darbus un ir apmierināts.

LIGITA LIEPIŅA strādā biedrībā par klientu apkalpošanas speciālisti. Šurdotulce Žanete uzsver, ka Ligītai ir ērti strādāt, jo visi sazinās zīmju valodā. „Ārpus biedrības mēģinu nolasīt no lūpām, bet vairāk sazinos rakstiski,” saka Ligita.

Viņi atzīst, ka Latvijā tas ir daudzgrūtāk nekā citur Eiropā, tādēļ daudzi biedri devušies strādāt uz ārzemēm. Šurdotulce Žanete Škapare priecājas par tiem nedaudzajiem, kuri atraduši darbu Kuldīgā. Viņa uzteic iestāžu vadītājus par spēju atkāpties no stereotipiem, saprast, ka ne jau diagnoze ir noteicošā, bet gan tas, vai cilvēks grib un spēj strādāt. Nedzirdīgi cilvēki strādā uzņēmumos *Stiga RM*, *Saules ieleja*, *Māras druka*, *Maxima*, *Kuldīgas komunālie pakalpojumi* u.c.

Ar biedrības dalībniekiem *Kurzemnieks* tikās pirmdienas pusdienlaikā, kad daudzi nāca pie Žanetes, lai nokārtotu darīšanas, kā arī aprunātos savā starpā.

DARBA IESPĒJAS – KĀ VISIEM

„Cenšamies gan dejot, gan sportot, bet biedri kļūst aizvien vecāki. Jaunatne izbrauc, jo ārzemēs darba iespējas ir daudz plašākas – gan drīz kā visiem cilvēkiem. Latvijā atrunājas ar darba drošības noteikumiem. Ārzemēs nedzirdīgi cilvēki strādā par kurjeriem, par pārdevējiem, pat par šoferiem uz smagajām automašīnām un *busiņiem*. Darba devējam vienmēr ir tiesības izvēlēties – ja Latvijā būs pieteicies gan dzirdīgs, gan nedzirdīgs cilvēks, pārsvarā ir skaidrs, kāda būs izvēle.

Pērn Kuldīgas ģimnāziju beidza puisis, kurš iestājās Latvijas Universitātes Matemātikas un fizikas fakultātē. Naudas dēļ viņš studijas pameta un aizbrauca strādāt uz ārzemēm,” teic Ž.Škapare. Ir arī labie piemēri – viens puisis strādā par šoferi zivju miltu rūpnīcā *Al-sungā*. Nedzirdīgie cilvēki strādājuši arī kokapstrādes uzņēmumā *Palleteries*, bet arī viņi aizbraukuši uz ārzemēm.

Žanete ir neizpratnē par Latvijas likumdošanu: ja nedzirdīgam cilvēkam nav vismaz trīs gadu darba stāža, viņš saņem valsts noteikto pabalstu – 106 eiro mēnesī, kad stāžs iegūts – trešās grupas invaliditātes pensiju neatkarīgi no tā, vai nedzird nemaz vai ir vājdzirdīgs. „Cilvēks, kurš zaudējis vienu pirkstu, var darīt visu, un invaliditātes grupa viņam ir tāda pati kā nedzirdīgam, pilnīgi kurlam un mēmam cilvēkam.”

LASA NO LŪPĀM, SAZINĀS RAKSTISKI

Ž.Škapare stāsta, ka Svetlana Gārne pirms vecuma pensijas strādājusi par šuvēju privātā firmā, kur ar pārējiem sazinājusies rakstveidā. Svetlana smejas: tā, ka darba devējs pacenstos apgūt zīmju valodu, nenotiekot. Parasti cenšas pielāgoties nedzirdīgais darbinieks. Vienīgi ģimenes ārsts Aigars Pūpols mēģinot ar pacien-

tiem sarunāties zīmju valodā. „Ja līdzī nav papīra, uz kura rakstīt, visiem vienmēr ir mobilais tālrunis, tad var sarakstīties ar īsziņām,” Žanete pārliecināta, ka par saziņu baidīties nevajadzētu. „Tie darba devēji, kas kaut reizi uzdrošinājušies pieņemt kurlmēmu cilvēku, pārliecinās, ka viss ir kārtībā, un atkārtoti pieņem arī citus. Bet tie, kuri baidās, pat nemēģina kaut ko tādu darīt.”

Jautāti, kādā darbā, pēc pašu domām, nedzirdīgi cilvēki patiesi nevarētu strādāt, viņi smejas: „Par priekšniekiem. Tādā amatā visu laiku jārunā.”

Žanete spriež: „Dzirdes dēļ nevarētu strādāt celtniecībā. Ja no augšas kaut kas krīt, tad nevar pabrīdīnāt. Bet pie mums netrūkst absurdu situāciju, piemēram, Saldū ļoti cīnījies, lai kādu nedzirdīgo pieņemtu darbā par sētnieku. Man centās iegalvot, ka viņam vajadzēsot klāt asistentu, citādi nedzirdēšot, ka brauc mašīnas. Tad jau viņi nedrīkstētu iet arī pa ielu. Virtuvē nedrīkstot strādāt, jo tur stāv maizes griezējs. Kad vēl bija veikals *Selver*, neņēma par apkopēju – traucēšot apmeklētājiem, jo nedzirdot. Bet Igaunijā šīs pašas ķēdes veikalos strādā! Veikalā *Rimi* pat par pārdevējiem pieņem darbā! Pie mums izdomā visādas muļķības, atsaucoties uz to, ka tā ir visā Eiropā. Mēs taču zinām, ka nav.”

JA PIEROD, NAV GRŪTI

„Darbu meklējām internetā, avīzēs. Katru dienu skatījāmies sludinājumus. Tagad abi ar vīru Jāni uzņēmumā *Stiga RM* esam žāvēšanas operatori – slapju skaidu ielaižam iekārtā, sausu – saņemam un krāmējam. Nav grūti, tikai jāpierod. Visu laiku jāstrādā,” uzsver Inita Andrejenko. „Darbā ir drošības noteikumi. Iedegas sarkana vai oranža gaisma, katra brīdina, ja kas notiek. Darba devēji domā par attīstību, tādēļ iekārtas ir jaunas un aprīkotas.” Jautāta par grūtībām, ar kurām nācās saskarties, Inita aizdomājas: „Pagāja vairāki mēneši, kamēr citi strādnieki pierada, ka mēs nerunājam, un pamazām iepazīnāmies un parunājām.” Viņa teikto lasa no lūpām un spēj arī sarunāties, pati smejas, ka vīram piestrādājot par tulci.

Pirms tam abi dzīvojuši Talsos. Tur vīrs bijis virpotājs, bet sievietēm atrast darbu esot grūti. Kādu laiku Inita bijusi pakotāja konservu rūpnīcā *Ventspilī*, bet bijušas biežas dīkstāves.

„Jestādes, kur varētu strādāt, nav atsaucīgas, bet *Stiga RM* nāca pretī, atrada dzirdes invalīdiem piemērotu vietu, kur nav intensīvas transporta kustības,” priecājas Ž.Škapare.

DARA VISĀDUS DARBUS

Sandris Liepiņš sludinājumu par darbu tipogrāfijā *Māras druka* atradis internetā. Vajadzējies sūtīt CV, tad arī ar Žanetes starpniecību uzņēmuma vadība informēta, ka puisis ir nedzirdīgs. Sākumā darba devējiem bijis neliels uztraukums, bet pēc divām nedēļām bija pārrunas, kurās uzdoti daudzi jautājumi. Uz sludinājumu atsaucās seši pretendenti, darbā pieņemti divi – arī nedzirdīgais Sandris. Viņš strādā no 1. augusta. Darbi esot dažādi – papīra griešana, limēšana, skavošana, pakošana. Ko vajag, to Sandris dara, un kurlmēms netraucē.

Pirms tam puisis bijis fasētājs *Saules ielejā*, atlaists, jo samazināti štati.

ŽANETE ŠKAPARE:
„Lielākā daļa nedzirdīgo jauniešu ir ārzemēs, jo Latvijā viņiem vai nu piedāvā zemas kvalifikācijas darbu ar mazu atalgojumu, vai nepiedāvā neko.”

DARBA DEVĒJI

Ja ir domstarpības, izrunā

KASPARS PORIĶIS, *Kuldīgas komunālo pakalpojumu* tehniskās bāzes un atkritumu apsaimniekošanas daļas vadītājs:

– Māra pie atkritumu šķirošanas strādā jau sen. Es esmu amatā trīs ar pusi gadus, viņa strādāja jau pirms tam. Kad nebija izveidota šķirošanas līnija, atkritumus krāva lielā kaudzē un šķirotajās tos šķiroja no visām pusēm. Gadījās, ka kaudze sabruka. Māra to nedzirdēja, tādēļ dažkārt sūdzējās, ka kāds viņai kaut ko uzmetis speciāli.

Tā tas nav. Tagad, kad atkritumi tiek šķiroti uz lentes, šādu domstarpību vairs nav. Protams, ir nelielas neērtības, ja ar darbinieku nevar vienkārši komunicēt. Kad kāda problēma starp Māru un pārējām šķirotajām samilst, nāk tulks un visu kopā izrunājam.

No 26 darba vietām manis vadītajā daļā ir tikai trīs, kurās

varētu pieņemt nedzirdīgu cilvēku. Ar traktoru diez vai šādi cilvēki varētu strādāt, kaut gan daudz ko var pielāgot, piemēram, skaņas signālus aizstājot ar gaismas. Noteicošais, pieņemot darbā, ir tas, cik cilvēks ir čakls. Mērķis nav pieņemt kurlmēmu cilvēku, bet labu darbinieku. Māras gadījumā tā ir.

Ar jaunām iekārtām

JĀNIS OSIS, uzņēmuma *Stiga RM* attīstības direktors
saplākšņa ražošanā Kuldīgā:

– Man ir grūti komentēt, jo ikdienā ar viņiem maz kontaktējos, bet nav bijuši arī gadījumi, kad ar darbiniekiem būtu jāpārrunā nepadarīts darbs. Rūpnīcā nav tāda darba, kas prasītu intensīvu komunikāciju. Darbs ir jāpadara. Šie cilvēki ar to tiek galā labi. Nekādas viņu atšķirības netraucē. Uzņēmumā ir jaunas iekārtas, kas atbilst visiem

drošības un strādāšanas iespēju standartiem, tām ir gan skaņas, gan gaismas signāls, kas brīdina, ja kaut kas atgadās.

Darba vietas ir dažādas, mūsu gadījumā cilvēku kurlums netraucē.

Inguna Spuleniece
Lāsmas Reimanes foto

SARUNA AR JUBILĀRI

„Esmu cilvēks adrenalīns”

Skrundenieces Sigitas Picules dzimšanas diena iekrīt Svētā Valentīna jeb Visu mīlētāju dienā. Viņa šajā dienā svin tikai savus svētkus.

Sigita strādā Skrundas veselības un sociālās aprūpes centrā par direktori un medicīnas māsu, Kuldīgas slimnīcā par medicīnas māsu reanimācijas un anestēzijas nodaļā: „Esmu medicīnas darbiniece trešajā paudzē un strādāju 28 gadus.”

KOMANDA IR SVARĪGA

„Mana omīte Skrundas slimnīcā bija sanitāre. Mamma šeit joprojām strādā par medicīnas māsu – jau 48 gadus. Izaugu slimnīcā, jo bērniņā daudz slimoju. Man bija uzšūts speciāls halātiņš, un tā staigāju pa palātām. Toreiz šī bija neliela lauku slimnīca ar vairākām nodaļām. Mamma strādāja terapijas nodaļā, un es tur biju mazā māsiņa Sigiitiņa.

Pēc pamatskolas aizgāju uz Rīgas 4. medicīnas skolu, kur mācījās arī mamma. Pabeidzu un 1990. gadā toreiz pēc valsts sadales mani norīkoja atpakaļ uz Kuldīgas rajonu, nonācu Skrundā. Strādāju vairākās nodaļās, gāju dažādos kursus, izmācījos par anestēzijas māsu. Pateicoties diplomam un sertifikātam, pirms 18 gadiem mani uzaicināja strādāt Kuldīgas slimnīcā. Šajā darbavietā redzu un jūtu kolēģu cieņu. Lai piedod citas nodaļas, bet uzskatu,

Skrundas veselības un sociālās aprūpes centra direktore Sigitas Picule nebaidās sevi izaicināt, apgūstot ko jaunu. Medicīnā viņa nostrādājusi 28 gadus un joprojām atrod jomas, kurās augt.

ka strādāju vislabākajā, jo intensitātes un smaguma dēļ te ir visgrūtāk. Daudz esmu no kolēģiem mācījusies un medicīnas, kārtības jomā ieviesusi arī šeit. Visa pamatā ir uzticēšanās, lai viens uz otru varam paļauties. Tas ir liels komandas darbs.”

DARBS AR SEVI

„Tāda māsiņa Sigitas, kāda biju 20 gados, neesmu vairs tā, kas šobrīd. Visu laiku jāizglītojas, apmeklējot kursus. Nemitīgi jākomunicē ar kolēģiem. Kā direktorei man ir darbs ar dokumentiem, personālu,

klientiem un piederīgajiem. Jāprot ar cilvēkiem sastrādāties, jāiegulda darbs izglītošanā, saprotami jāprot paskaidrot, kas ar viņa piederīgo notiek.

„Visa pamatā ir uzticēšanās, lai viens uz otra darbu varam paļauties.”

Medicīnas darbs ir smags, jo emocionāli piesātināts. Mēs arī esam cilvēki – neesam no azbesta un jūtam līdz. Bet jāprot savākties un maksimāli ātri un labi palīdzēt, jo ir būtiski, cik ātri reaģējam, kā zināšanas lietojam. Visu laiku roka jātur uz pulsa! Strādājam 24 stundas diennaktī, bet jābūt fiziski veselīgiem, lai varam pienākumus izpildīt.”

IEPRIECINĀT CITUS

Sigitai patīk organizēt pasākumus, jo tie sniedz gandarījumu pašai un labas izjūtas citiem: „Aprūpes centrā svinam dažādus svētkus. Notiek labdarības koncerti, te uzstājušies bērni no popgrupas *Bums* un bērnodārza, sieviešu ansamblis, *Vecie zēni*, dzejniece Inta Kampara, skolēni ar iestudētām lugām, Saldus akordeonisti un citi. Man ir liels prieks dāvināt un prieks, ka arī citi ar mūziku, dzeju un stāstiem to dāvina mums. Ciemos nāk Skrundas bibliotēka, iesaistās jauniešu centrs. Ir laba sadarbība ar Saldus luterāņu baznīcu, kuriem ir partneri Norvēģijā. Piecus gadus norvēģi brauc ar dāvanām un dziesmām un vienu dziesmu vienmēr nodzied latviski. Pasaule ir laba.”

LABI ATPŪSTIES

„Esmu no tiem, kuriem nepatīk sēdēt uz vietas. Vairākas reizes gadā apmeklēju teātri, braucu uz koncertiem. Patīk ceļot – esmu pasaules pilsone. Mīlu Latviju, bet man patīk arī citu zemju kultūra un arhitektūra. Katrs ceļojums ir unikāls. Kultūršoks par varenību un bagātību bija Apvienotajos Arābu Emirātos.”

Astoņus gadus Sigitas ar kolēģiem dodas ekskursijās: „Ir divu trīs dienu, esam bijuši Lietuvā, Igaunijā, Latvijā. Šogad plānojam braukt uz Baltkrieviju. Vasarā svinam Medicīnas darbinieku die-

nu, kad godinām darba jubilārus. Reizi gadā ar kolektīvu dodamies uz teātri, tad sēžos pie stūres un braucam baudīt mākslu. Uzskatu, ka darām emocionāli smagu darbu, tāpēc šādi pasākumi kolektīvu saļiedē. Daudzi kolēģi sporto, dejo, ir aizrautīgi daiļdarznieki. Prasme atpūsties ir vitāli svarīga!”

PIRMAJĀ VIETĀ – ĢIMENE

S. Picule priecājas par savu ģimeni, vecākiem, māsu, krustbērniem. „Man ir brīnišķīgi draugi un tuvinieki, kurus ļoti mīlu. Ja man lūdz palīdzību, nekad neatsaku. Ģimenes dēļ darīšu gandrīz neiespējamo. Ir svarīgi cilvēkus mīlēt, būt krietnam. Lielā dzīves laime un veiksmē sastāv no mazām laimītēm un veiksmēm, pozitīvām emocijām. Ar sevi jāstrādā, jāapgūst kas jauns, jāprot izkāpt no komforta zonas. Kādu laiku interesējos par interjera un apģērba dizainu, kur varu radoši izpausties.”

Sigita ir priecīga, ka Skrundu var saukt par savu vietu: „Esmu šeit dzimusi. Kādreiz šo pilsētu saistīja tikai ar lokatoru. Tagad mums ir skaista taka gar Ventu, atjaunota estrāde, parks, divas muižas, Arturs Henrišs par mums sarakstījis grāmatu, te atrastas ventastegas fosilijas, mums ir Latvijā pazīstami dziedātāji, dzejnieki, sportisti. Man šeit patīk.”

Annas Bivbānes teksts un foto

VIRTUVĒ

Katrīna Spuleniece-Aišpure, uztura speciāliste

Veselīgie gaļas ēdieni

Iedomājoties sārtīgu maltīti, vairums grib uz šķīvja redzēt gaļu. Tā ir labs olbaltumvielu avots, kas nodrošina ar neaizstājamām aminoskābēm. Gaļa satur dzelzi un citas minerālvielas, kā arī B grupas vitamīnus. Bet ekstraktvielas ēdienu padara smaržīgu un garšīgu.

Jāatceras, ka nav obligāti gaļu ēst katru dienu trīsreiz dienā. Svarīgāk, lai tā ir laba, bez treknumiem, veselīgi pagatavota, nevis gaļas izstrādājumi, kā desas, kas satur daudz tauku, sāls un pārtikas piedevu. Lai šāds ēdiens būtu veselīgs, vēlams to vārīt, cept cepeškrāsnī, sautēt vai tvaicēt. Klāt jāliek dārzeņi, zaļumi, pilngraudu produkti. Ieteicams izvēlēties dažādu gaļu, tā savu ēdienkarti padarot daudzveidīgu.

Receptes

KARSTIE KVINOJAS UN CŪKGAĻAS SALĀTI

Vajadzēs: 100 g kvinojas, 4 ēd.k. olīveļļas, 250 g cūkgaļas kakla karbonādes, 2 paprikas, 30 g rukolas, 100 g artišoku eļļā, 1 avokado, 50 g kaperu, sāli un piparus pēc garšas.

Kā pagatavot. Kvinoju novāra, kā norādīts uz iepakojuma. Gaļu sagriež šķēlēs un apcep sakarsētā eļļā; kad gatavas, saplucina gabaliņos. Pannā apcep kubiciņos sagrieztu papriku. Šķīvī kārto rukolu, gaļas gabaliņus, uz pusēm pārgrieztus artišokus, avokado šķēles, pievieno kvinoju, papriku, kaperus, pārkaisa ar sāli un pipariem. Pasniedz siltu.

KRĀSNĪ CEPTA VISTAS FILEJA AR DĀRZEŅIEM UN SIERU

Vajadzēs: vistas filejas, cukīni, papriku, sīpolu, sieru, sāli, melnos piparus, olīveļļu.

Kā pagatavot. Vistas filejās ar asu nazi iegriež horizontāli, nepārgriežot līdz galam. Liek uz plāts, kas izklāta ar viegli ieeļļotu cepamo papīru. Sakarsē krāsnī līdz 200 grādiem. Sīpolu nomizo, sagriež plānās rīpiņās. Cukīni sagriež šķēlītēs. Paprikai izņem sēklotni, sagriež daiviņās. Sieru sarīvē. Katrā filejas iegriezumā liek sīpola, cukīni un paprikas šķēles. Pārkaisa ar sāli, pipariem un pārber ar rīvētu sieru. Liek cepties apmēram 20 minūtes.

JĒRA GAĻAS SAUTĒJUMS AR SELERIJU KĀTIEM UN TOMĀTIEM

Vajadzēs: 50 g olīveļļas, 500 g jēra gaļas, 4 selerijas kātus, 2 sīpolus, 2 burkānus, svaigu rozmarīnu, 20 g kviešu miltu, 250 g buljona, 250 g sarkanvīna, 400 g konservētu tomātu savā sulā, sāli un piparus.

Kā pagatavot. Gaļu un dārzeņus sagriež kubiņos. Katliņā sakarsē eļļu un pievieno jēra gaļu, selerijas kātus, burkānus, sīpolus, rozmarīnu un uz lēnas uguns, ik pa laikam apmaisot, sautē aptuveni 15 minūtes. Pārber miltus, samaisa un mazliet pakarsē. Pievieno buljonu un vīnu, sautē 15 minūtes. Kad alkohols iztvaikojs, pieliek sāli, piparus un konservētos tomātus, sautē vēl 15 minūtes. Pasniedz kā pamatēdienu vai piedevu.

STĀRĶA VĒSTIS

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 6. līdz 13. februārim piedzimušas sešas meitenītes un pieci puikas.

Bērniem doti šādi vārdi: Sintija, Greisa, Keitija, Gabriela Paula, Estere Katrīna, Megija, Kārlis, Olivers, Gustavs, Luiss, Toms.

GRIBU ZINĀT

Par kalcija hlorīdu

Lasītāja Rudīte jautā, kādēļ kalcija hlorīdu pievieno visiem sieriem. Viņa grib arī zināt, vai tas iznīcina organisma labās baktērijas un traucē zālēm iedarboties?

Kalcija hlorīds, šajā gadījumā – pārtikas piedeva E 509, ko pievieno ražošanas procesā. To mēdz lietot arī konservējot dārzeņus un augļus, lai saglabātu to kraukšķīgumu. Mūsdienās, lai saražotu sieru ātrāk, tam mēdz pievienot cietinātāju – kalcija hlorīdu, kas palīdz pienam ātrāk sarecēt un veidoties stingrai siera masai.

Ražotāji pārtikas produktiem drīkst pievienot tikai tādas pārtikas piedevas, kas ir atļautas Eiropas Savienībā un pētījumu rezultātā atzītas par veselībai nekaitīgām. Protams, lietojot lielas, nekontrolētas devas var rasties veselības problēmas, bet pārtikas produktos, tās ir atļautas daudzumos.

Kalcija hlorīds tiek lietots arī medicīnā, kalcija deficīta novēršanai. Nav zināmi zinātniski pamatoti pētījumi, kuros būtu pierādīts, ka kalcija hlorīds, kas uzņemts ar pārtiku, spētu ietekmēt organisma mikrofloru vai kaitēt medikamentu darbībai. Ja tomēr ir šaubas, tad var izvēlēties sierus, kam šī viela netiek pievienota, arī tādi veikalos ir atrodami. Laba siera alternatīva ir biezpiens, produkts, bez lieka sāls un pārtikas piedevu daudzuma, viss atkarīgs, ko tam pievieno pats ēdājs.

Katrīna Spuleniece-Aišpure, uztura speciāliste

Ar divriteni uz tu

Septiņus gadus Kuldīgas novada sporta skolā par jauno riteņbraucēju inventāru rūpējas velotehniķis NORMANDS TREILONS, kurš atzīst: viņam laimējies, jo vaļasprieks ir arī darbs.

„Vieni audzēkņi aiziet prom, citi atnāk vietā, bet ritenis – jāsakārto un jāpielāgo jaunajam braucējam. Manā aprūpē ir ap 50 divriteņu,” saka Kuldīgas novada sporta skolas velomehāniķis Normands Treilons.

Paruna vēsta, ka rati jātaisā jau ziemā.

Tā arī ir. Pilsētas iedzīvotāji īstenībā ziemā guļ – vairums gar riteņiem neliekas ne zinīs. Lāči mostas pavasarī, un, kad uzspīd pirmā pavasara saulīte, mostas arī pilsētnieki – no pažobelēm velk ārā riteņus. Tad sakārtot braucamos visiem vajag tūlīt, daudzi ir neapmierināti, ka apkopi nevar saņemt uzreiz, ka jāgaida rindā. Tad atgādinu, ka ziemā ritenim var veikt gan apkopi, gan remontu, ja tāds vajadzīgs.

Sporta skolā uzturu kārtībā ap 50 audzēkņu braucamos, sagatavoju arī jaunajai sezonai. Audzēkņi pamainās: kāds aiziet prom, cits atnāk vietā. Bet ritenis jāsakārto, jāpielāgo jaunajam braucējam.

Cik bieži apkope vajadzīga?

Sporta riteņiem biežāk, jo tiem ir lielāka slodze. Parastajiem vajadzētu reizi gadā, un tas jā dara rudenī, kad beidz braukt: jānofīra, jāieeļļo – jā sagatavo tā sauktajai ziemas guļai.

Ko riteņu īpašnieki visbiežāk neievēro?

Nepadomā par ķēdes apkopi, bet tā ir galvenā. Tā visvairāk pakļauta slapjumam, arī sāļi. Tāpēc vajadzētu regulāri kopt. Ar parasto, tā saukto šujmašīnas minerāleļļu un lietotu zobbirsti ķēdi var labi ieeļļot. Lai nebūtu pārlietu eļļaina, var noslaucīt ar sausu lupatiņu. Tad ilgi kalpos. Nav jāpērk dārgie silikoni – tas ir tikai izplatītāju bizness.

Jāskatās, vai ritenim kaut kas nav atskrūvējies vaļā. Tad var sist ārā gultņus. Problēmas var rasties arī tad, ja kāda skrūve

Pie auto stūres. Kā smeļ Normands: „Mans policijas darba kabinets.”

aizgriezta par stingru. Tad bez remonta neiztikt.

Kādi ir priekšnosacījumi, divriteni iegādājoties?

Augums. Riteņi domāti dažādam augumam: no bērna līdz diviem metriem. Uz rāmja rakstīts izmērs, ko, pērkot divriteni, cilvēki pat neiedomājas apskatīt. Piemēram, man augums ir 1,90 m, derēs 57. izmērs, t.i., 57 cm no rāmja sākuma līdz sēdeklim.

Svarīgs arī aprīkojums. Ja tas būs labāks, divritenis būs dārgāks, taču kalpos ilgāk. Neiesaku divriteni pirkt *maizes veikalos* – cilvēks atnāk un stāsta, ka iegādājies lielveikalā, bet nevar vairs pabraukt. Prasu, kāpēc pircis tur. Tāpēc, ka liela atlaide.

Cik gadus esat mehāniķis sporta skolā?

Septiņus. Reizē ar treneri Mareku Maļinovski gadu mācījāties Latvijas Treneru tālākizglītības centrā un ieguvām C kategorijas trenera izglītību.

Pirms tam riteņus laboju velosipēdu veikalos Kuldīgā: Pilsētas laukumā bija *Dārta*, Liepājas ielā – *Kristaps* utt. Vienu laiku remontēšanu apvienoju ar darbu

Kuldīgas policijā. 90. gados biju iecirkņa inspektors, bet vēlējos, lai pārceļ uz maiņu darbu, jo gribēju strādāt papildus – tolaik algas bija mazas. Tā kļuva par kārtībnieku. Savulaik policijā pieteicos kā alternatīvajā dienestā. Domāju, ka nostrādāšu gadus trīs, bet paliku 21 un tad devos izdienas pensijā. Tagad esmu sporta skolā.

Kā radās interese par velosportu?

Cik sevi atceros, ar riteņiem esmu krāmējies vienmēr. Savulaik riteņbraukšanā trenējos kopā ar Mareku Maļinovski. Viņš aizgāja uz Murjāņiem, es paliku Kuldīgā. Pirms tam trenējos volejbolā. Gribēja mani ņemt Latvijas izlasē, tāpēc *izbaudīju* arī Murjāņus. Tolaik Padomju Savienībā bija liela konkurence, stingrs režīms, smaga slodze – man nepatika. Pametu un sāku nodarboties ar riteņbraukšanu.

Pēc skolas sportā iepauzēju. Izmācījos par elektrogāzes metinātāju, strādāju *Lauktechnikā*. Esmu arī sabiedrisko attiecību speciālists – beidzu Rīgas Pedagoģijas un vadības augstskolas Kuldīgas filiāli.

Savulaik riteņbraukšanu pamēģināja arī mani dēli, bet neaizrāvās. Vecākais dēls Aldis darbojās jaunsargos, Zemessardzē, pabeidza galdniekus Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikumā, trešo gadu strādā rūpnīcā *Mercedes* Vācijā. Jaunākais dēls Gundars kādu laiku mācījās Murjāņos, vienā gadā izstiepās par desmit centimetriem un 14 gados bija 1,98 m garš. Riteņbraukšanai par garu – pārcēla uz volejbolu, bija arī Latvijas izlasē, bet viņam nepatika. Tagad Kuldīgas tehnikumā mācās par automehāniķi.

Kas jūs pamudināja riteņbraukšanai pievērsties atkal?

90. gados Latvijā tā bija panīkusi. Vēlāk sākās dažādas sacensības, iesaistījās arvien vairāk amatieru. 2004. gadā

aizsākās SEB MTB sacensības, un treneris Aigars Zvingulis ieteica pamēģināt. Pamēģināju – iepatikās.

Kādi ir panākumi?

2014. gadā savā vecuma grupā Latvijas čempionātā izcīnīju 3. vietu. Esmu arī Policistu velobiedrības dalībnieks, un 2014. gadā policistu un ugunsdzēsēju pasaules čempionātā Spānijā un kalnu divriteņu sacensībās izcīnīju 7. vietu, pēc pāris mēnešiem bija arī Eiropas čempionāts – tur man 6. vieta.

Kā mehāniķis biju līdz profesionālajai komandai *Alpha-Baltica* 2016. gadā Turcijas un Azerbaidžānas tūrē, bet 2017. gadā kopā ar Mareku – junioru izlasei līdzī uz daudzdienu sacensībām Polijā. Arī šopavasara skolēnu brīvdienās ar audzēkņiem dosimies uz divu nedēļu treniņnometni Slovēnijā. Braucējiem augstkalne pirms sezonas ir vajadzīga, jo ķermenī veidojas sarkanie asinsķermenīši un tie ir vairāk apgādāti ar skābekli. Kad atbrauc atpakaļ zemienē, kādu laiku var parādīt labu rezultātu.

Inta Jansone Normanda Treilona arhīva un Lāsma Reimanes foto

SEB kalnu divriteņu sacīkšu Talsu posma finišā.

Latvijas Policistu velobiedrības komanda Eiropas policistu un ugunsdzēsēju sporta spēlēs Briselē. Normands – trešais no labās.

Treniņā kopā ar jaunajiem riteņbraucējiem Slovēnijas kalnos.

PĀRDOD

Vienistabas **DZĪVOKLI** Kuldīgā. Tālr. 25535159.

ZIL pašizgāzēju. Tālr. 22188644.

Dažādus **GRAUDUS**. Tālr. 29568938.

GRAUDUS, salmus. Tālr. 26064339.

Dažādu ziedu **MEDU** no savas dravas ar piegādi. Tālr. 29440622.

Pārdod **MEDU** (3 l – 18 eiro) ar piegādi mājās svētdien, 17. februārī. Tālr. 26441406.

Nestandarta **KARTUPEĻUS** par 0,13 eiro/kg (min. daudzums 500 kg), brāķētos ķirbjus par 0,25 eiro/kg (min. daudzums 500 kg), burkānus par 0,40 eiro/kg (min. daudzums 250 kg).Varu piegādāt sestdien, svētdien. Tālr. 29706123.

Sausas, impregnētas **BRUSAS**, 45 gab., 200 x 50 x 6000. Tālr. 29921224.

SIA **Vēvers** pārdod kurināmās priedes skaidu **BRIKETES**, iespējama piegāde. Cena 140 eiro. Tālr. 26651831.

SIA **AJG plus** – sazāģētu lapkoku nomaļū **MALKU**. Tālr. 29399939.

Sausu **MALKU** maisos. Tālr. 26544462.

Sausu, skaldītu **MALKU**. Tālr. 27885688.

Ar piegādi pārdod visu veidu **MALKU**. Tālr. 29249578.

Sausu, skaldītu **MALKU**. Tālr. 29752090.

Sausu meža **MALKU** maisos, cena 2,50 eiro. Sadarbojas ar sociālo dienestu. Tālr. 24957247.

VAJADZĪGI

SIA **Atis Auto** (46102000595) aicina darbā **AUTOMEHĀNIKI** ar pieredzi. Alga pārbaudes laikā 700 eiro. Tālr. 29441641.

Viss par reklāmu
Kurzemniekā!
Tālrunis 63324881.

15.martā 19.00 Kabiles kultūras namā **Sencis – Rikardiona KONCERTS**. Biļešu iepriekšpārdošana, cena 6 eiro. Tālr. informācijai 29903638 (Daina).

MEŽA ĪPAŠNIEK, ZVANI UN PĀRLIECINIES!

Latvijas mežsaimniecības uzņēmums a/s **VERTEX** pērk meža īpašumus, cirsma un augošus kokus par visaugstākajām cenām. Cenas līdz pat 15 000 EUR/ha. Zvaniet pa tālr. 28368838, 26129919.

PĒRK

Vēlos iegādāties **MĀJU** Kuldīgā, var remontējamu. Tālr. 29621515.

DZĪVOKLI Kuldīgā. Tālr. 28728202.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 29165063.

TRAKTORUS, PIEKABES, lauksaimniecības **INVENTĀRU**. Tālr. 26104984.

GARĀŽU. Tālr. 28728202.

LATVIJAS MEŽU FONDS pērk **CIRSMAS, MEŽUS** un lauksaimniecības **ZEMI** visā Latvijā. Var būt ar apgrūtinājumu un bez taksācijas. Cenas augstas. Samaksa tūlītēja. Tālr. 29711172.

MEŽUS, cirsma, malku. Tālr. 26544462.

SIA **Lāses AM** par labām cenām iepērk **GOVIS, BUĻĻUS, TELES** (kautsvārā) un **CŪKAS** (dzīvsvārā). Transports bez maksas. Ir piemaksas par nodoto lopu daudzumu. Tālr. 29353243.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA **Valinda – LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

SIA **Kurzemes Gaļsaimnieks – BUĻĻUS, GOVIS, TELES**. Tālr. 63454845, 29427543, 26569362.

SIA **Aibi** iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS, TEĻUS, JĒRUS**. Par augstām cenām iepērk arī gaļas šķirnes lopus eksportam. Paaugstinātas cenas, apjoma piemaksas. Samaksa tūlītēja. Svari. Tālr. 20238990.

Veco **PAPIRNAUDU**, figūriņas, traukus, apbalvojumus, foto. Tālr. 26499892.

RAGUS. Tālr. 22048516.

PĒRKAM

* **Augošu koku cirsma un sortimentus pie ceļa;**

* **Papīrmalku ostās:** (Rīgā, Mērsragā, Liepājā)

- Meža īpašniekiem:
- Veicam bezmaksas konsultācijas;
  - Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsma iestigošanā;
  - Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Telefoni informācijai: 29196926
www.metsaforest.com/lv

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pieteikties 95. koda (dienas grupai), kā arī A, B, BE, C, CE autovadītāju kursiem Kuldīgā. Sākums 19. februārī. Sīkāka informācija pa tālr. 29491388, 29182826.

MODRA AUTOSKOLA rīko A,B (20.02.), C (8.03.), CE autovadītāju kursus Kuldīgā, Pētera ielā 5. Tālr. 26120089.

AUTO signalizāciju, imobilaizeru, ABS, EGR, DPF, atslēgu, IMMO diagnostika un remonts. **Bromo** (juraauto.lv), tālr. 26669624.

Telpu **KOSMĒTISKAIS REMONTS**, materiālu piegāde, santehnikas un citi darbi. Tālr. 25300993.

SIA **Bērzi plus** notīra krūmu **APĀUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērk zarus šķeldošanai un cirsma izstrādei. Tālr. 29150380, 26458900.

Pārvietojamā **GATERA** pakalpojumi. Tālr. 22186086.

Pārvietojamā **LENTZĀGA** pakalpojumi. Tālr. 26445292.

ARBORISTA pakalpojumi: lielu koku kopšana, augļu koku kopšana, bīstamu koku nozāģēšana. Tālr. 24423644.

BĪSTAMU KOKU un **ZARU** zāģēšana pie mājām, kapos u.c. Tālr. 26085985.

IZĪRĒ

Vienistabas **DZĪVOKLI** ar malkas apkuri. Tālr. 26983262.

LĪDZJŪTĪBAS

*Bet sirds siltums paliks,
Paliks vēl aiz tevis,
Un atmiņas kā maza saule degs.*

/P.Priede./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Mārītei Krūzei, mammu mūžībā pavadot. Kolēģi Kuldīgas novada bibliotēkās

*Mātes mīlestības zelts
Staro mūžos visam pāri.*

/P.Bārda./

Skumju brīdī esam kopā ar Mārīti Krūzi, no māmiņas atvadoties. Mājas iedzīvotāji

*Māmulīt,
Tavs mūžs kā dziesma nodziedāts,
Kā krāsains dzīpars izadīts.*

/V.Kokle-Līviņa./

Esam kopā ar Mārīti Krūzi un piederīgajiem, mammu mūžībā pavadot. Māsas un Brāji Kristū no Rudbāržu draudzes

*Ja nākas kaut ko ļoti tuvu zaudēt.
Tad nākas gluži cilvēcīgi skumt.*

/O.Vācietis./

Gita, izsakām līdzjūtību tev un ģimenei, no mammas atvadoties. Klasesbiedri un skolotāja Belševica

*Saņem labā, Zemes māte,
Vienu sirmu māmulīti,
Apsedz viņu silti, silti
Savām skuju villainēm.*

/T.dz./

Esam kopā ar Anitu, mammu mūžības ceļā pavadot. CFLA kolēģes

*Tuvs cilvēks neaiziet,
Viņš tikai pārstāj līdzās būt.*

/S.Kaldupe./

Izsakām līdzjūtību Dzidrai Rullei, vīru pavadot pēdējā gaitā. Litkinu ģimene

Litkinu ģimene

*Nem mūsu mīlestību, lai tev nesalst,
Nem siltus vārdus aukstā ceļā līdz.*

/O.Vācietis./

Pēkšņi mūžībā aizgājis mūsu mīļais vīrs, tētis un vectētiņš
ULDIS RULLIS
(25.04.1949. – 12.02.2019.)
Izvadīšana sestdien, 16. februārī, 14.00 no kapličas Aizputes ielā uz Kalna kapiem.
Tuvinieki

Lasi mūs
www.kurzemnieks.lv/

FEBRUĀRA ERUDĪTS

Cik tonnu ledus nupat izlietots 21. Starptautiskajā ledus skulptūru festivālā Jelgavā?

Atbildes līdz 18. februāra 12.00 sūtīt e-pastā: dakcija@kurzemnieks.lv.

Atbilde: pasaules augstākā ēka atrodas Dubajā – tā ir 828 m augstā *Burj Khalifa*.

Pareizi atbildējuši: Vita Jurenovska, Ginta Bāra, Daina Gerente, Indra Ābelīte, Velta Višņevska, Ingars Neimanis, Mārcis Kalējs, Klāvs Sustrops.

PA ĪSTAM GARSĪGI

Konkursu atbalsta gardumnica Šarfote.

A/s Latvijas Valsts meži rīko NOMAS TIESĪBU IZSOLES

Izsole Nr. 1
Par nomas tiesību piešķiršanu uz zemi **58,57 ha** platībā Talsu novada Ģibuļu pagastā, kas sastāv no zemes vienības ar kadastra apz. 8854 007 0061 daļas 38,56 ha platībā īpašumā *Iliņu mežs* (kad. Nr. 8854 007 0061) un zemes vienības ar kadastra apz. 8854 002 0027 daļas 20,01 ha platībā īpašumā *Kalniņu mežs* (kad. Nr.8854 002 0027).

Izsole Nr. 2
Par nomas tiesību piešķiršanu zemes vienības ar kadastra apz. 8854 002 0027 daļā ar platību **8,00 ha** Talsu novada Ģibuļu pagasta īpašumā *Kalniņu mežs*, kad. Nr.8854 002 0027.

Nomas līgumu termiņš: 12 gadi.
Zemes iznomāšanas mērķis: lauksaimnieciskā ražošana.

Izsoļu norises vieta un laiks: 2019. gada 5. marts a/s *Latvijas Valsts meži* telpās Rīgā, Vaiņodes ielā 1.

Izsoles Nr.1 norises laiks: 10.30.
Izsoles Nr.2 norises laiks: 11.00.

Dalībnieku reģistrācija izsolei notiks 2019. gada 5. martā no 10.00 līdz 10.30 a/s *Latvijas Valsts meži* (LVM) Rīgā, Vaiņodes ielā 1.

Informācija par izsoles objektiem un to apskate: Nekustamo īpašumu pārvaldes zemes lietojuma speciāliste Aija Fala, tālr. 28628023, e-pasts: a.fala@lvm.lv.

Par izsoles noteikumiem: Nekustamo īpašumu pārvaldes juriskonsults Māris Eisaks, tālr. 67602075, e-pasts: m.eisaks@lvm.lv. Ar Noliikuma tekstu var iepazīties vietnē www.lvm.lv, sadaļā *Konkursi un izsoles* <https://www.lvm.lv/biznesa-partneriem/zemes-pirksana-un-noma/konkursi-un-izsoles> Tālr. 28628023, adrese: Vaiņodes iela 1, Rīga.

Esi mūsdienīgs!

Sludinājumus laikrakstā **Kurzemnieks** **iesniedz ērti no sava datora**

307.lv

JOKI

Tu vari nodzīvot ilgu un laimīgu mūžu kā daudzu godāts cilvēks, tik un tā pavadītāju skaits tavās bērēs būs atkarīgs no laika apstākļiem.

.....

Blondīnei un rudmatei tuksneši salūst auto, tālāk viņām nākas iet kājām. Pirms došanās ceļā katra paņem pa kādai lietai no bagāžas.

Blondīne jautā:
– Ko tu paņēmi?
– Ūdeni, lai būtu, ko padzerties. Un tu?
– Mašīnas durvis. Kad kļūs karsti, atvēršu logu.

– Oficiant! Šis cālis ir cepts tik nekvalitatīvi, ka prasmīgāks veterinārārsts vēl varētu glābt tā dzīvību.

.....

Satiekas divi draugi.
– Nu, kā iet?
– Nekas, pie viena pieredzējuša šofera mācos braukt ar mašīnu.
– Un kādi panākumi?
– Braukt vēl neprotu, bet gājējus jau neieredzu.

.....

Uz ielas:
– Tantiņ, kā visātrāk nokļūt uz slimnīcu?
– Nosauc mani vēlreiz par tantiņu!

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 15. FEBRUĀRĪ

Dienas garums – 9 st. 31 min.
Saulē lec 7.53, riet 17.24.

Naktī 0°...+1°

R Z A D
4-5 m/s

Dienā +1°...+4°

R Z A D
3-5 m/s

RĪT, 16. FEBRUĀRĪ

Dienas garums – 9 st. 36 min.
Saulē lec 7.50, riet 17.26.

Naktī +2°...+3°

R Z A D
5-7 m/s

Dienā +5°...+8°

R Z A D
5-7 m/s

PARĪT, 17. FEBRUĀRĪ

Dienas garums – 9 st. 40 min.
Saulē lec 7.48, riet 17.28.

Naktī +4°...+5°

R Z A D
3-4 m/s

Dienā +5°...+6°

R Z A D
2-4 m/s

Par sporta pasākumiem, rezultātiem informējiet e-pastā:

inta.jansone@kurzemnieks.lv!

Krūza PROFILI ĢĪPŠKARTONA STIPRINĀŠANAI

ĢĪPŠKARTONS STANDART
Garums 2,6 m un 3 m
3 82 692
4 38 714

UD
30x27x0,5 mm
Garums 3 m
0 92 144

CD
60x27x0,5 mm
Garums 2,6 m
1 21 188

SALDUS, MAZĀ IELĀ 1, TĀLR. 26008005

Saldus kokzāģētavā iepērk egles un priedes zāģbaļķus

- Garums: 3,7 m; 4,3 m; 4,9 m; 6,1 m
- Diametrs: 10 – 50 cm

Piegādes vieta: Kuldīgas iela 86a, Saldus

Pērkam visā Latvijas teritorijā cirsma, īpašumus un kokmateriālus mežā pie ceļa:

- egles un priedes zāģbaļķus,
- bērza finierklučus,
- skuju koku, bērza, apses papīrmalku,
- apses un melnalkšņa zāģbaļķus,
- lapkoku taru, malku.

Nodrošinām: transportu, korektu uzmērīšanu, ātru samaksu.

26351777, 26341777

NOVUSS

To var spēlēt katrs, bet jādomā ar galvu

„Šis sporta veids ir manas narkotikas – pieeju pie galda un vairs nevaru noiet nost,” tā Rudbāržos pāru sacensībās novusā sacīja nīkrāciece Biruta Leikarte.

Novusa sacensību dalībnieks Sandis Kadakovskis.

Fjodorovu ģimene no Rudbāržiem: Jānis, Viktors, Lolita un Valdis.

Ši ir viena no Skrundas novada atklāto ziemas spēļu disciplīnām, un uz to bija ieradušies 15 pāri jeb 30 dalībnieki. Bet Skrundā deviņi spēlētāji sacentās šahā un dambretē.

KAULIŅI PAŠI NEKRĪT

Nīkrāces pārvaldes vadītāja un sporta organizatore Ilona Rītiņa stāsta: „Pirms septiņiem gadiem Skrundas novada sporta organizatori izdomāja rīkot ziemas spēles. Tās norisinās veselu mēnesi. Iekļāvām arī sacensības novusā pa pāriem, jo tādas tiek rīkotas reti. Tās popularizē novusu, veicina aktīvu atpūtu, uzlabo fizisko un garīgo veselību, sekmē sporta attīstību. Piedalīties var ikviens no 16 gadiem.”

B.Leikarte trešo gadu startē kopā ar Sandi Kadakovski un saka: „Vajag kaut ko darīt. Kādreiz spēlēju cītīgi, tagad paļaujos uz pieredzi.” Rudbāržnieks Viktors Fjodorovs novusu spēlēt kopš brīža, kad varējis redzēt pāri galdam: „Daru to aptuveni 40 gadus. Esmu Latvijas Novusa federācijā, kas sacensības rīko bieži. Atnācu kopā ar dēliem un meitu. Uzskatu, ka novusu var spēlēt katrs. Tomēr šis ir sporta veids, kurā jādomā ar galvu, jo kauliņi paši nekrīt – jābūt loģikai.”

SILTĀ LAIKA DĒĻ

I.Rītiņa stāsta, ka jāapbēdina hokeja cienītāji, jo laika apstākļu dēļ sacensības tiek atceltas:

REZULTĀTI

Novusā: 1. Biruta Leikarte un Sandis Kadakovskis, 2. Sandris Ābols un Dainis Kučka, 3. Igors Stankus un Māris Abeljūns.

Šahā: vīriešiem 1. Andris Lielāmers, 2. Krišs Kopštāls, 3. Ilmārs Puķe, sievietēm 1. Biruta Leikarte, 2. Ilona Rītiņa.

Dambretē: vīriešiem 1. Krišs Kopštāls, 2. Igors Kļava, 3. Ilgvars Janševskis, sievietēm 1. Sarmīte Balode, 2. Biruta Leikarte, 3. Ilona Rītiņa.

„Vēl jāskatās, jo var gadīties, ka drošības dēļ būs spiesti atcelt arī zemledus maksšķeršanu. Bet sacensības vēl būs tenisā, zolitē, dartā, volejbolā sievietēm un vīriešiem un florbolā.”

Annas Bivbānes teksts un foto

EKSKURSIJAS NO KULDĪGAS, SALDUS, BROČĒNIEM, DOBELES:

- ◆ ziedošo narcīšu ieleja un Karpatu kalni – 5.–11. maijs,
- ◆ diena Sēlijas sirdī – 25. maijs,
- ◆ Šopēna muzikālā Varšava – 28.–30. jūnijs,
- ◆ no Alpu pļavām līdz ledājam kalnu virsotnē Austrijā – 1.–7. jūlijs,
- ◆ no Taevaskojas sarkanajām klintīm līdz Elles kapam Igaunijā – 6. jūlijs,
- ◆ aitu gani un gučuļu kāzas Karpatu kalnos – 15.–22. jūlijs,
- ◆ aristokrātiskās pilis un pazemes valstība Austrijā – 23.–28. jūlijs,
- ◆ kalni, aizas, ūdenskritumi un lāču vērošana dabā Rumānijā – 12.–19. augusts,
- ◆ Vācija rudens nokrāsās – 25.–30. augusts,
- ◆ atvasara Bosnijā un Hercegovinā – 11.–19. oktobris.

Tālr. 26065020 (Ligita), www.celojumlade.lv.

LOGI UN DURVIS Ziemas atlaides logiem **līdz 40%**
Akcija līdz 28.02.2019.

- ŽALŪZIJAS
- GARĀŽU VĀRTI
- METĀLA DURVIS
- PRETINSEKTU SIETI
- PVC LOGU UN DURVJU REMONTS

Kuldīga, Vakara iela 15.

www.montaznieksde.lv

Tel./ fax 63323281, mob. 26179829

MONTĀŽNIEKS DE